

KŘIVOKLÁTSKÉ NOVINY

Ročník XIV.

DUBEN 2008

10 Kč

„Nikde jsem nepotkal tak bezvadné, milé, přátelské a hrdé lidi, jako v Arménii“, říká fotograf Jan Šroubek. Nechte se pozvat na jeho výstavu fotografií do nové výstavní síně ve Zbečně.

Čtěte na str. 4

Archeologický výzkum v tzv. Hamousové statku byl realizován v souvislosti s opravou dřevěné podlahy ve světnici obytného domu. Co se okolo toho dělo, se dočtete v článku L. Frencla.

Čtěte na str. 5

Do konce dubna si mohou zájemci prohlédnout v Informačním a vzdělávacím středisku Křivoklátska výstavu fotografií a dokumentů nazvanou TJ Sokol Křivoklátsko 1907 – 2007 – 100 let od založení jednoty.

Čtěte na str. 2

JARO NA TALÍŘI

Jo už aby to bylo. Nechci fušovat do řemesla Milanu Bednaříkovi, ale opravdu ve mně letos sluneční příděl jarního období vyvolává nápad na spoustu chuťových a barevných variací, které se dají vytvořit z čerstvých darů našich zahrádek. Možná je to proto, že na svou malinkou zahrádku mám nějak málo času, a tak zatím záhonky zejí prázdnotou. Což o to. Něco by se tam našlo, ale je to považováno většinou spíše za plevel. I když, takový pampeliškový list do salátu taky není k zahození. No jo, ale ten salát jaksi chybí. O to větší je na něj chuť. Mé záměry se zahrádkou ovšem asi letos opět přijdou zkrátka, dám tam bylinky a cukety, protože ty se nemusí tak zalévat a okopávat a opět budu odkázaná na nabídku našich supermarketů. A jaro si budu užívat spíš očima při procházce do místní hospůdky a zpět. To přece taky není špatné.

No a možná dojde i na kolo. Jen kdyby tady nebyly takové kopce, to pak při tom funění už jaksi nestíhám sledovat, jak vykukují z trávy hlavičky sasaneček a zpěv ptáku si tak maximálně můžu vyslechnout těsně před tím, než se zhroutím po nezvyklé námaze. No jo. Chce to trénink. Budu s tím něco muset udělat. Snad to letos vyjde. Kolo na mě čeká ve sklepě a jaro je všude, nejen na talíři.

– Sim–

Před hradní branou se potkali Radek Dvořák ze Svazku měst a obcí Rakovnícka s klíčem od cyklotrasy, roztocký starosta Vladimír Melč s klíčem od řeky Berounky a kastelán Luděk Frencl s klíčem od hradu Křivoklátska.
Foto Pavel Friebert

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ SEZÓNY NA HRADĚ KŘIVOKLÁTSKÉ

KŘIVOKLÁT (paf). Poslední březnová sobota zahájila novou turistickou sezónu na hradě Křivoklátském.

Program slavnostního zahájení byl opravdu bohatý a byl spojen s jarním odemykáním GREENWAY (zelené stezky) Berounka – Střela, a také řeky Berounky. Kastelán hradu Luděk Frencl současně otevřel nový výstavní prostor v hradních prostorách, a to Galerie Lednice. Představil projekt výstavy „Knížecí a královský Křivoklátsko – 900 let hradu“. V závěru pak proběhla vernisáž fotografií Petra Hůly „Natura Aquatica – nekonečný příběh“.

V sobotním dopoledni se tak na hradě setkali cyklisté, vodáci i milovníci kulturních památek. Cyklisté za sebou měli příjezd z Rakovníka, kde za účasti tamního starosty Zdeňka Nejdlu byla pro turisty pro letošní rok odemknuta cyklostezka. Cyklisté nejdříve zamířili k jezu v Roztokách, kde s roztockým starostou Vladimírem Melčem společně odemkli pro novou vodáckou sezónu řeku Berounku. Od 11. hodin se všichni setkali před hradní branou. Předseda Svazku měst a obcí Rakovnícka Radek Dvořák držel v ruce velký klíč od cyklostezky, starosta Roztok Vladimír Melč podobný od řeky Berounky, klíč od hradu byl v rukou kastelána Luděka Frencla. Společně při slavnostním aktu poté klíče pověsili na „společnou regionální desku“.

Luděk Frencl představil projekt k 900 letům hradu Křivoklátska, který bude spuštěn od září letošního roku a měl by probíhat až do roku 2011. Letošní zahájení sezóny bylo spojeno i s předáním prvního z řady ocenění za mimořádný přínos pro hrad Křivoklátsko. Truhlářské řemeslo je jedním, bez jehož kvality a umělecké hodnoty by hrad nebyl hra-

dem. Lavice v kapli z počátku 20. století, přes mnohé kopie gotických dveří až po současné prvky, to je jen malý výčet přínosu rodiny truhláře Václava Frieberta. Ten proto z rukou kastelána hradu převzal první „Ocenění za mimořádný přínos pro hrad Křivoklátsko“.

Následovalo představení nové výstavní galerie uvnitř hradu, Galerie lednice. Po krátkém úvodu Luděka Frencla se všichni přítomní odebrali (Pokračování str. 2)

Následovalo představení nové výstavní galerie uvnitř hradu, Galerie lednice. Po krátkém úvodu Luděka Frencla se všichni přítomní odebrali (Pokračování str. 2)

Následovalo představení nové výstavní galerie uvnitř hradu, Galerie lednice. Po krátkém úvodu Luděka Frencla se všichni přítomní odebrali (Pokračování str. 2)

ZLATÝ SLAVÍK KŘIVOKLÁTSKÝ

Dne 9. dubna se již po desáté, což je přímo jubilejní výročí, rozezpívali „slavíčkové“ nejen z podhradí Křivoklátska, ale i z Roztok, ve vkusně upravené vstupní hale ZŠ Křivoklátska. Potěšilo mne, když zaznělo, že před těmi 10 lety jsem byla já iniciátorkou a po několik let i organizá-

torkou této pěvecké soutěže. Takže v úvodu několik čísel: soutěže se tehdy zúčastnilo 50 žáků ze škol v Křivoklátsku, v Městečku, ve Zbečně a v Roztokách (druhého ročníku této soutěže se zúčastnilo dokonce 86 dětí, kterýžto počet pak už nebyl nikdy překonán) (Pokračování str. 2)

NA BAJKALE PO TŘICETI LETECH...

V pátek 4. dubna letošního roku proběhla v IVS LČR Křivoklátska další akce pro milovníky cestovatelských besed. Tentokrát nás navštívil Ing. Ivan Kasalický a podělil se s námi o své zážitky z cesty na Bajkal.

Tento nádherný kout světa navštívil poprvé v roce 1978 s Mysliveckým sdružením Eustach. Zájezd tehdy pořádal Čedok a bylo to jen

takové letmé nahlédnutí. Touha vrátit se zpět ho přivedla k Bajkalu znovu. Vypravil se tam vloni i s manželkou Evou a strávili tam společně s ostatními členy výpravy 14 dní.

Bajkalské jezero, které leží v jižní části Sibíře, poblíž mongolské hranice, je opředěné spoustou – nej, je to nejstarší jezero na planetě, největší jezero s pitnou vodou na světě, nejhlubší jezero na Zemi, hloubka dosahuje 1637 metrů. Jezero vzniklo trhlinou v zemské kůře a jeho délka je 635 kilometrů. Bez jakéhokoliv přítoku by masa vody vytékala 400 let. Voda v Bajkalu tvoří 20 % nezamrzlé sladké vody světa. Místní obyvatelé proto Bajkal nazývají mořem.

Celá beseda byla doprovázena ukázkami krásných fotografií z pěšího putování. Účastníci výpravy tábořili ve stanech, koupali se v průzračné vodě jezera, kterou i bez obav pili. Navštívili také ostrov Olchon, který je největší turistickou atrakcí na Bajkalu. Dodnes tam žijí zbytky původních obyvatel Evenků, kteří dodnes vyznávají šamanismus, ve kterém se obracejí k přírodním silám a živlům. Překrásné přírodní scenérie snad jen trochu kazí skutečnost o nízké životní úrovni místních obyvatel. (Pokračování str.6)

Ivan Kasalický byl u Bajkalského jezera již dvakrát. Poprvé v roce 1978 s Mysliveckým sdružením Eustach a vloni s rodinou. Rozhodně bylo o čem vyprávět. Foto P. Friebert

Moudrá slova

Každý neúspěch člověka něčemu naučí, pokud se chce nechat poučit.
(Charles Dickens)

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY KŘIVOKLÁT

na školní rok 2008/2009 proběhne v budově mateřské školy ve čtvrtek **24. 4. 2008 od 9 hodin do 15 hodin.** Do MŠ mohou rodiče zapsat děti od 2,5 roku jeho věku.

Informační a vzdělávací středisko LČR Křivoklátska a Lesní správa Křivoklátska zve všechny malé i velké návštěvníky na Den s LČR, který se již po čtvrté koná opět na Emilovně, a to 24. května 2008. Tak jako v předchozích letech čeká na všechny bohatý program: soutěžní stezka, tubači, ukázka výcviku loveckých psů, výstava trofejí, ukázky preparací, divadelní představení, bohatá tombola a mnoho dalších zajímavostí...

Bude zajištěn svoz autobusy, přesné časy a program budou včas uveřejněny na plakátech a webových stránkách naší obce.

Těšíme se na vás.

ŽIVOT NA ZÁMKU

Informační a vzdělávací středisko LČR na Křivoklátsku zve všechny na besedu „Život na zámku“, která se bude konat dne 6. května v 18.00 hodin v budově IVS v Hradní ulici.

Pořad připravili bratři Bednaříkové, bude promítán stejnojmenný film ze zákulisí Domova pro postižené Leontýn. Jako host vystoupí ředitelka Domova Mgr. Dana Zimová. Dále bude uvedena skeč Poslouchej, člověče, která zábavnou formou vypovídá o natáčení stejnojmenného CD leontýnskou kapelou Leontýnka.

Moniku Zikmundovou, vítězku II. kategorie, doprovodila na kytaru paní učitelka Naďa Kramelová.
Foto Milan Bednařík

ANKETA KN

„Svatba v máji, do roka máry.“
V současnosti statistika uzavřených sňatků pomalu toto pořekadlo vyvrací. A co vy, báli byste se v květnu uzavřít sňatek?

Pavla Friebertová
43 let, vedoucí pošty

Nebála bych se. A kdybych věděla, že do toho manžel půjde se mnou znovu, tak by se mi líbil i ten květen. Tato pověra se s dnešní dobou již neslučuje. Já jsem toho důkazem, co by narozená v únoru. Myslím, že mým rodičům se tenkrát ten květen určitě líbil.

Anna Hamouzová
68 let, vedoucí jídelny MŠ

O této pověře vím od své babičky i maminky. V dnešní době se k tomu asi nepřihlíží, zvláště ve městech. Spíš záleží na mladých lidech, jak přistupují k uzavření sňatku. Ostatní nepříznivě osudu pak někdy přijdou, až už je sňatek uzavřen v květnu nebo jindy. To se nedá ovlivnit. Já už bych se nevdávala ani v květnu, ani nikdy jindy. Jednou mi to stačilo. A to jsem se vdávala v srpnu.

Petr Hájek
19 let, student

V květnu bych se nebal uzavřít sňatek. Naopak je to i zajímavý měsíc. Kdybych si měl ale vybrat mezi květnem a nějakým pozdějším letním měsícem, určitě bych si vybral druhou variantu.

Petr Hůla
46 let, vedoucí Správy CHKO Křivoklátsko

Na pověry moc nevěřím, pokud se nezákládají na přírodních zákonitostech. S manželkou jsme se brali v květnu a mám za to, že jsme toto pořekadlo dřív ani neznali. Současnou statistiku tedy potvrzujeme, jsme spolu už 16 let.

Jaroslav Vávra
78 let, důchodce

Máj a máry – to mi nějak nejde dohromady. Proč spojovat se smrtí měsíc jara, probouzejícího se života, rozkvetlé přírody, lásky? Proto, kdybych se odhodlal znovu se oženit, rozhodně bych neváhal a udělal bych to právě v květnu.

Občanské sdružení Děti Křivoklátska a SKOP
si dovoluji opět pozvat všechny zájemce do
TANĚČNÍHO KURZU
manželů Tenglerových,
který se bude konat v sále
Sokolovny v Křivoklátě
Zahájení kurzu bude v sobotu
13. 9. 2008 v 18.30 hod.

Prezentace v 18.00 hod. Na sebe společenský oděv. Děvčata šaty nebo halenky, sukne, boty na podpatku, chlapi oblek, kravatu nebo motýlka a bílé rukavice. Proběhne 14 lekcí, z toho 2 prodloužené a závěrečný věneček.

Kurzovné 1 500 Kč je splatné při odevzdání vyplněné přihlášky u paní Dáši Procházkové v trafice v Roztokách a nebo lze zaplatit složenkou na č.ú. 215141599/0300 s var. symb. – prvních sedm písmen r. č. Kopii potvrzení o platbě přiložte k vyplněné přihlášce. Přihláška k vyzvednutí tamtéž.

Termín zaplacení a odevzdání přihlášky je do 31. 5. 2008.
Prosíme, neváhejte a nečekejte s přihláškami až na poslední chvíli, protože pak se může stát, že pořadatel bude muset pro nenaplnění minimálního počtu 15 ti párů kurz zrušit, a to by byla škoda.

Bližší informace u paní Matějkové na telefonu 737 709 619.

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ SEZÓNY NA HRADĚ KŘIVOKLÁTĚ

(Dokončení ze str. 1)

do jejích prostor, kde proběhla vernisáž fotografií Petra Hůly „Natura Aquatica – nekonečný příběh“. Úvodní slovo pronesl „dvorní fotograf“ Jaromíra Jágra či Dominika Haška Jiří Koliš. Mezi přítomnými bylo možné vidět i dalšího významného fotografa, autora mnoho krásných fotografií Křivoklátska, Bohumíra Prokúpa. Představovat Petra Hůlu by bylo tak trochu nošením dříví do lesa. A popisovat jeho fotografie... lepší bude si je prohlédnout, skutečně je na co se dívat.

Slavnostní zahájení turistické sezóny Křivoklátska a také Rakovnícka, proběhlo za bohaté návštěvy mnoho hostů, občanů Křivoklátska, milovníků cyklistiky i vodáckého „Ahoj“ a nedočkavých turistů. Mezi přítomnými bylo možné spatřit třeba i poslankyni parlamentu ČR a místopředsedkyni výboru pro evropské záležitosti Annu Čurdovou, starostu Kladna Dana Jiráňka, ve-

doucího odboru regionálního rozvoje Středočeského kraje Jakuba Kleindiensta, starostku Kněževse a zastupitelku Středočeského kraje Evu Janotovou, starostu Roztok Vladimíra Melče, místní i rakov-

nické podnikatele a mnoho dalších. Ze svateb si na chvíli odskočil i půlkrabí. Kdo chtěl, mohl si prohlédnout hrad za snížené vstupné.

Zahájení sezóny skončí na konci října 2008.

Nová hradní Galerie Lednice přivítala první návštěvníky. A na vernisáž pramiérové výstavy jich přišlo opravdu hodně.
Foto Pavel Friebert

ZLATÝ SLAVÍK KŘIVOKLÁTSKÝ

(Dokončení ze str. 1)

pravidelně objevovala ve všech ročních této soutěže, dokud k nám, případně do Roztok do školy, děti chodily. Byly to třeba Aneta Masarovičová, Karolína Friebertová, Ivana Správková, Radek Anž, Ondra Sejpka. Nestyděli se veřejně vystupovat, ani když už byli starší. To byl problém letošního ročníku, kde

bá pakárna“, patří velká pochvala. A já, coby předsedkyně poroty, jsem jim přála, aby jim to pěvecké zánění vydrželo, abychom se s nimi setkávali i v těch dalších ročních Křivoklátského slavíka, případně aby se nebáli konkurence ani na okresní či ještě vyšší úrovni, neboť i odtamtud si některé děti již odnášely cenná umístění.

V porotě byly Olga Štěpničková, Hana Hrušková a Gudrun Humlová. Soutěž zahájila a mnoho cen opatřila ředitelka ZŠ Křivoklát Marcela Kasíková. Diplomy vypisovala Jitka Hušková, technické zázemí zajišťoval Pavel Procházka. A jestli jsem ještě na něco zapoměla, napište, Křivoklátské noviny každý napsaný příspěvek vítají.

Gudrun Humlová

Vítězové III. kategorie, zleva: Lucie Zikmundová, Lucie Krausová, Šimon Povolný.
Foto Milan Bednařík

v nejstarší kategorii, což je 7.-9. třída, zazpívaly jen tři dívky. A to tu třetí ještě museli moc přemlouvávat. Zato předvedla přímo kabaretní výstup. Nastoupila se živýkáčkou v puše, takže jsme si my porotkyně říkály: „Vyndá, nevyndá...“. Vyndala, a protože už měla začít, rozhlížela se, kam s ní a nakonec ji vrazila učitelce hudební výchovy Ladě Razímové do ruky. Na kytaru hrála s velkým nasazením, jen ta hudba trochu přehlušovala zpěv. No a když to trošku „vorala“, doprovodila to trefným komentářem. Ale co, odvážným štěstí přeje. Celé odpoledne moderovala Jana Stöhrová a taky se zasloužila o oživení v sále, když uváděla píseň Bláznivou ovečku a u jména interpreta se taky malinko spletla. Ona ta čeština je jazyk zapeklitý a někdy stačí málo, jedno písmenko a všechno je jinak. Celkem soutěžilo 33 dětí ve čtyřech kategoriích. Diváků bylo kupodivu dost, byly to děti z družin obou škol, ale i kamarádi účinkujících, ba i ti starší se přišli podívat a také někteří rodiče či prarodiče. Všem dětem, které měly tu odvahu se zúčastnit a překonaly trému, i názory některých, že je to „bl-

Umístění:

I. kategorie(1. a 2. třída)

1. Eliška Skramuská ze ZŠ Křivoklát (nejen zpěv, ale i hra na flétnu)
2. Antonie Varju ze ZŠ Křivoklát
3. Lukáš Hušek ze ZŠ Křivoklát a David Jedlička ze ZŠ Roztoky.

II. kategorie(3. a 4. třída)

1. Monika Zikmundová ze ZŠ Křivoklát
2. Marika Varju ze ZŠ Křivoklát
3. Pavel Hruška ze ZŠ Roztoky. Zvláštní ocenění uděleno za doprovod na klávesy Anně Kasíkové ze ZŠ Křivoklát.

III. kategorie(5. a 6. třída)

1. Šimon Povolný ze ZŠ Křivoklát
2. Lucie Krausová ze ZŠ Roztoky
3. Lucie Zikmundová ze ZŠ Křivoklát.

IV. kategorie(7. až 9. třída)

1. neuděleno
2. Kateřina Razímová ze ZŠ Křivoklát, Kristýna Trefná ze ZŠ Křivoklát

Zpěváky doprovázely na klávesy Lada Razímová a Dagmar Pavličková, na kytaru Naďa Kramelová.

DĚTI KŘIVOKLÁTSKA, O. S. DĚKUJÍ

ZŠ Křivoklát, Lesnickému SOU Pisky a všem občanům Křivoklátska, kteří našemu občanskému sdružení věnovali v sobotu 29. března železný šrot. Děkujeme také panu Z. Vitoušovi za pomoc a odvoz veškerého kovového odpadu.

Celkově bylo svezeno 3 210 kg za 11 235 Kč. Výtěžek bude spolu s ostatními finančními dary od sponzorů použit na výstavbu dětského hřiště na Amalíně, kterou plánujeme spolu s Městysem Křivoklát zahájit počátkem letošního léta. Občanskému sdružení se podařilo do této doby získat na výstavbu hřiště finanční prostředky v celkové výši 137 tis. Kč.

Jana Rajská, Děti Křivoklátska, o. s.

TO JSOU MI VĚCI

Česká pořekadla jsou ryzí moudrost. Je obdivuhodné, jak neztrácejí na platnosti ani v době počítačů, mobilů, internetu a ostatních technických vymožeností současnosti.

Ríká se: „Kdo chce s vlky býti, musí s nimi výt.“ Jsou lidé, se kterými je dobré udržovat kontakty, potkávat je, občas s nimi pohovořit... Proč? Protože mají vliv nebo peníze, někdy obojí, a ledacos s nimi jde, co by jinak nešlo. Ano, pší o lobingu. V podstatě na něm není nic špatného. Ríká se: „Účel světu prostředky.“ Všichni občas za něco lobujeme. Pokud si někdo myslí, že bývalá starostka Pavla Hůlová sehnala mnohamilionovou dotaci na rekonstrukci základní školy v roce 2000 s hráběmi v ruce při čištění kanálu před mostem v Budech, tak nesehnala. Lobujeme za dobrou práci, za skvělou večeri, za slevu, za romantický večer... Občas je třeba lobovat i za rodnou vísku.

Potkávat se a mluvit je nezbytné například s politiky, s podnikateli, a... s manželkami.

I u nás se vyskytují. Třeba na otevření letošní hradní sezóny jich byla docela slušná koncentrace. Starostů, parlamentních poslanců, krajských i jiných úředníků, podnikatelů a... manželů. Ríká se: „Přej a bude ti přáno – dej a bude ti dáno.“

Neúčast křivoklátského starosty na této akci je podle mého faux pass, pomalu tradice, a hlavně hrubá politická chyba. Báječná léta pod psa vytvořila slogan: „Nebyl jste vidět!“

Přemítám, zda tam, kde byl, byl Křivoklátu skutečně platnější? Naše názory se budou diametrálně lišit. Nic to nezmění na tom, že se říká: „Kdo chvíli stál, už stojí opodál.“

To jsou mi věci!

Pavel Friebert

ČARODĚJNICE BUDOU...

Stejně jako v letech minulých i letos bude v Křivoklátě upálena Čarodějnice. Sbor dobrovolných hasičů Křivoklát zve všechny občany v tradiční den na tradiční místo „exekuce“, tedy na louku za „lesácké“ bytovky směrem na Častonice. Zapálení hranice se předpokládá kolem 20. hodiny. Dobrou náladu vezměte s sebou.

Za křivoklátské hasiče
Pavel Friebert

VÝSTAVA MAPUJE ČINNOST SOKOLA

KŘIVOKLÁT (bed). Až do konce dubna si mohou zájemci prohlédnout v Informačním a vzdělávacím středisku Křivoklát – Budy výstavu fotografií a dokumentů nazvanou TJ Sokol Křivoklát 1907 – 2007 – 100 let od založení jednoty. Výstava mapuje sportovní a kul-

noty Pavla Kašpara na stejné téma, doprovázená dobovými fotografiemi z archivu jednoty. Uskutečnila se v sobotu 5. dubna v IVS Křivoklát – Budy za minimálního zájmu veřejnosti. Do „ička“ si našlo cestu pouhých deset posluchačů.

Prohlédnout si výstavu a poslechnout si přednášku přišla i paní Milada Kasalická, jedna z mála žijících členek předválečného Sokola.
Foto Tomáš Bednařík

turní aktivity křivoklátských sokolů do roku 1948 a stručně představuje i nejdůležitější akce (Malá křivoklátská, chodecký závod Lány – Křivoklát ad.) jejich následovníků v 50. až 80. letech 20. století. Kdo se zúčastnil oslav 100. výročí založení Sokola Křivoklát, mohl již výstavu vidět v sokolovně.

Součástí slavnostního otevření výstavy byla přednáška současného starosty křivoklátské sokolské jed-

IVS Budy, Křivoklátsko o.p.s.
ve spolupráci se
Správou CHKO Křivoklátsko

Vás zve na
EKOSTŘEDY

7. 5. 2008 v 9.00 hod.
v IVS Křivoklát, Budy
„Zvířena Křivoklátska“
Seznámíte se s živočichy na Křivoklátsku – promítání diapozitivů, přednáška
14. 5. 2008 v 13.00 hod.
v IVS Křivoklát, Budy
„Květena Křivoklátska“
Seznámíte se s rostlinstvem v CHKO Křivoklátsko – běžné, vzácné i ohrožené druhy.
Projekt byl finančně podpořen Středočeským krajem.

ZPRÁVY OBEČNÍHO BUBENÍKA

Pomník Ferdinanda Lauba

V minulém roce se zastupitelé rozhodli požádat Magistrát hl. města Prahy o navrácení pomníku Ferdinanda Lauba. Na tento nápad nás přivedl pan Tomáš Bednařík, který se již dříve vydal po jeho stopách. S pomocí pamětníků jej objevil zarostlý křovisky v Petřínských sadech. Po projednání možnosti navrácení pomníku na Křivoklát s několika odpovědnými pracovníky Magistrátu hl. města Prahy byly zpracovány panem Bednaříkem potřebné historické anály a pořízena fotodokumentace. Starosta městysu sepsal oficiální žádost o bezúplatný převod pomníku Ferdinanda Lauba na odbor kultury a památkové péče hl. města Prahy a primátorovi hl. města Prahy panu Pavlu Bémovi. Možnost převodu byla projednána se současným správcem pomníku – Galeríí hl. města Prahy. Minulý týden nám přišla odpověď z Magistrátu hl. města Prahy se zamítavým stanoviskem. Podle slov ředitele odboru pana Jana Kněžíčka je materiál pomníku již poněkud degradovaný, protože se jedná o pískovec. Pomník je v Praze umístěn již více než 50 let a skulptura je neodmyslitelně a organicky začleněna do celého parku a sokl je zřejmě pečlivě zabetonován do základové desky. Manipulace by byla velmi obtížná a mohlo by dojít k poškození pomníku. Vztah Ferdinanda Lauba k současnému místu, které je blízké jeho rodišti na Újezdě, je nepochybný. Proto pan Kněžíček navrhuje pro naše potřeby patrně vhodnější a vzhledem k plastickému dílu i šetrnější vytvoření kopie formou odlitku, který by byl také výrazně finančně méně náročný. Navíc se jedná o zapsanou nemovitou kulturní památku a jakákoliv manipulace s ní je možná až po souhlasu Ministerstva kultury ČR. Pokud by se jednalo o plastiku, která není instalovaná, bylo by možné o transferu uvažovat, ovšem neodůvodněná reinstalace uměleckých děl z městského prostoru by mohla být potenciálně terčem kritiky občanů hl. města Prahy. Důvody, které nám byly uvedeny, jsou logické a nám nezbyvá nic jiného než je respektovat. K otázce vytvoření odlitku pomníku se vyjádří zastupitelstvo na dalším zasedání.

Umístění nových kontejnerů

Vážení občané, po nedávném úspěchu našeho městysu v soutěži „Třídění odpadu“ a po vašich četných žádostech byly umístěny v na-

ší obci nové kontejnery. Přibude nám možnost třídít také nápojové kartony, tzv. Tetrapaky, bílé a barevné sklo. Kontejnery pro Tetrapakové obaly (krabice od džusů, mléka, vína apod.) mají barvu víka oranžovo-hnědou a jsou viditelně označeny. Kontejnery pro bílé sklo jsou bílé a pro barevné, jak jsme zvy-

Zmizelá zámková dlažba byla provizorně zpevněna jiným typem, to aby nedocházelo k dalšímu rozpadání chodníku.
Foto Milan Bednařík

klí, zelené. Nové kontejnery na Tetrapaky můžete najít u amalínského rybníka, u Jednoty, u Hotelu Sýkora a u ZŠ Křivoklát. Bílé a barevné sklo (dělené kontejnery) lze využít u Jednoty a u Hotelu Sýkora. Prosíme občany, aby jak u sběru plastových obalů, tak i nápojových kartonů dbali na minimalizování objemu. Nápojový karton stačí propláchnout vodou, roztrhnout nebo rozstříhnout horní svár, rozevřít spodní rohy a obal stlačit tak, aby zaujímal co nejmenší objem. Do kontejneru nepatří nápojové kartony se zbytky potravin.

Nový druh vandalizmu

Každý z nás se snaží vytvořit si kolem sebe prostředí příjemné a upravené. Budujeme, stavíme, opravujeme a uklízíme. Velmi často však narazíme na nedostatek peněz, a tak si buď půjčíme nebo počkáme až si na potřebný materiál vyděláme. Někteří z nás čekají evidentně nechtějí, a tak si materiál vypůjčí jinde – ukradnou. Možná jste si všimli cestou na nádraží, že nám začala pomalu mizet dlažba z pěšiny. Někomu zřejmě přišlo líto, že je dlažba až příliš zatížená tisíci kroky, které po ní denně šlapou. Tak ji uklidil

k sobě domů, kde se bude mít o poznaní lépe. Něčí soucít s dlažbou je až dojemný, ale nám ostatním přináší nepříjemnosti a nebezpečí úrazu cestou na vlak. Dlažbu teď tedy doplníme, ale příště, prosím za všechny ostatní, nerozebírejte to, co vám nepatří! Ve všeobecném zájmu, děkujeme.

Gudrun Humlová

VALNÁ HROMADA DĚTÍ KŘIVOKLÁTSKA

Jako řadová členka jsem se zúčastnila dne 4. dubna valné hromady občanského sdružení Děti Křivoklátska, o.s., která se konala v salonku Hotelu Sýkora. Z 23 zaregistrovaných členů se jich zúčastnilo 19, ostatní byli omluveni. To je docela úspěch a už to vypovídá o tom, že lidé, kteří jsou členy, se jimi nestali jen formálně. Další velmi potěšitelnou skutečností bylo, že mezi hosty bylo skoro celé zastupitelstvo městysu Křivoklát, jehož starosta občanskému sdružení vyslovil plnou podporu v jeho snažení, zvláště, co se výstavby dětského hřiště týká. Jednání mělo veškeré náležitosti, to znamená zprávu o činnosti, o hospodaření, zprávu revizní komise, zvolil se nový výbor... Ale teď se to psaní pokusím trochu zlidštit a přiblížit vám, čím vším se sdružení zabývá. Za pořádání lidových slavností, jako jsou Tři králové, Masopust, Vynášení smrtky, adventní představení na hradě či na Hamousově statku, za koncerty žáků MŠ Křivoklát a Roztoky, Sedmikrásek, za pořádání Slaviček, tak za to vše je „zodpovědná“ Dáša Pavlíčková, které samo sebou pomáhají učitelky obou MŠ a rodiče, i když ani nejsou členy sdružení, případně další ochotní spolupracovníci. Jana Rajska, coby předsedkyně výboru, ale hlavně vzorná matka, rozjela na plno činnost Klubu maminek Želvička, kterému prostory propůjčila MŠ Křivoklát. Oblíbené jsou Tvořivé podvečery, pro které zase zapůjčily prostory Lesy ČR, děti se mohou výtvarně vyžívat ve výtvarném kroužku Kaňka, který zase pro změnu našel prostory na Velké Bukové. Nebudu tu citovat celou zprávu o činnosti a výhledy na rok příští, jen ještě pár dalších akcí: Bambiriáda, Dětský den, vodácký výlet po Berounce, taneční kurzy (což je zase doména Simony Matějkové a jejích stálých pomocníků) a výstavba dětského hřiště. Tady se starosta Milan Naď obrací především na tatínky, aby pomohli s fyzicky náročnými úpravami terénu apod., bez čehož se přípravné práce neobejdou. No a po všem oficiálním se diskutovalo už jen neformálně, i se zpívalo, maminky si užívaly volna bez dětí a tatínkové asi doma hlídali, pokud to tedy nebyly spíš babičky. A jestli jsem na něco zapoměla, tak si to najděte na internetu www.krivoklat.net/detikrivoklatska.

JARNÍ BRIGÁDA

Byla sobota 29. března, na hradě začínali novou sezónu, řada svátečně oblečených hostů obdivovala nově zrekonstruované prostory pod hejtmanstvím. Mraky pluly po nebi, vítr se proháněl roštím a na druhém konci obce začínala druhá jarní brigáda. Na úvod všechny vyděsil hutný déšť, který se na Křivoklát snesl v brzkých ranních hodinách. Počasí zkrátka nic moc, ale někteří už v devět hodin nervózně podupávali u kostela a pokukovali, kde začít. První parta vyrazila do areálu školky, druhá skupinka začala práci naproti restauraci Nad Hradem, třetí pokácela mladou lípu na rohu tarasu u Jednoty, která musela ustoupit připravované opravě zidky, a konečně čtvrtá se popasovala s křovisky v parku pod Jednotou. Hrábě vyčesávaly listí, nůžky prostíhávaly roští a sobotní klid v Kři-

voklátě prožával zvuk motorové pily a křovinořezu. Každý pracoval podle svých schopností a možností, jen děti bylo vzhledem k počasí málo. Vuřty tak na závěr zbyly na všechny účastníky. U ohýnku se sešla parta lidí, kteří jsou ochotni přidat ruku k dílu, aniž by očekávali odměnu či uznání. V čase brigády projížděl ulicemi nákladní vůz s dvoučlennou posádkou, která svážela kovový šrot připravený před vraty našich domů. Velmi nás potěšilo množství kovu sesbíraného v této akci. Částka 11 000 Kč, kterou

utržilo občanské sdružení Děti Křivoklátska, bude použita na výstavbu dětského hřiště v parku pod Jednotou. Děkujeme všem, kteří přispěli kovu, prací či obojím. Do budoucna nás čekají podobné akce také v dalších lokalitách, například okolí amalínského rybníka, pěšina na nádraží apod. Ještě jednou všem velký dík.

Text a foto Petr Tríska

Srdečně Vás zveme

2008

na

KONCERT

**žáků hudební školy
Dagmar Pavlíčkové**

**který se koná v úterý 29. dubna
od 17.00 hodin v ZŠ Křivoklát**

Program: Nástrojová hra jednotlivců a skupinek
pěvecký sbor Sedmikrásky

Vstupné dobrovolné

RH úklid

Jednorázový, pravidelný, generální/kolaudační pro domácnosti i firmy úklid po řemeslnících Rakovnícko, Kladensko, Praha, 24 hodin denně, pondělí-neděle

mytí oken a žaluzií, parní čištění obkladů, koupelen, dlažby extrakční čištění koberců, židlí, sedaček praní prádla včetně záclon, žehlení prádla

KOMPLETNÍ NABÍDKA VČETNĚ CENÍKU:

www.rhuklid.cz

Renata Hajná 739 374 434, renata.hajna@rhuklid.cz
Hedvika Veselá 776 306 479, hedvika.vesela@rhuklid.cz

MYTÍ OKEN DO 31.08. 2008 s 10% slevou
kalkulace ceny ZDARMA

GALERIE ZBEČNO: JAN ŠROUBEK – ARMÉNIE A NÁHORNÍ KARABACH

Autor fotografií Jan Šroubek.

Foto Tomáš Bednařík

Dne 5. dubna se v našem kraji narodila nová galerie. Ona je to vlastně minigalerie, neboť výstavní prostory tvoří vstupní vestibul i přilehlé chodby nově zrekonstruované budovy Správy CHKO Křivoklátsko na náměstí ve Zbečně. Přítomně přivítal vedoucí správy CHKO Křivoklátsko RNDr. Petr Hůla, společně se starostou obce Zbečno Ing. Stanislavem Dryákem a autorem první výstavy Ing. Janem Šroubkem z Berouna. Vedoucí správy v úvodu řekl, že každý z nás musí čas od času zajít s nějakou záležitostí na úřad. Návštěvy úřadu nás zpravidla netěší, a z tohoto důvodu se na Správě CHKO Křivoklátsko rozhodli zpřístupnit návštěvníkům budovu úřadu galerijním prostorem. Na Křivoklátsku je po staletí vztah člověka a přírody harmonický. Prostředí člověka utváří a i z tohoto důvodu by Správa CHKO Křivoklátsko chtěla nejširší veřejnosti prezentovat výsledky prací lidí, kteří mají určitý cit a schopnost vnímat věci kolem nás, a jsou navíc schopni je i nějakým způsobem ztvárnit. Do budoucna je Správa CHKO připravena zvát ke spolupráci fotografy, malíře, ale

2006, kdy Jan Šroubek cestoval po Arménii a Náhorním Karabachu. Jedná se převážně o snímky z vesnic, kam měl možnost docestovat. Jeho doporučení nám připadá úsměvné, ale miněno bylo zcela vážně: „Pokud vám můžu doporučit, nejezděte na Bibione, ale jeďte do Arménie, tam je to daleko krásnější, ale nejen to. Najdete tam naprostě nezkažené, úžasné lidi. Nikde jsem nepotkal tak bezvadné, milé, přátelské a hrdé lidi, jako zde. A ta setkání – to bylo to nejcnější, co jsem si z těchto dvou zemí přivezl. Pokud na mých fotografiích alespoň něco z této atmosféry zůstalo, a vy to tam uvidíte, tak budu velice rád. Kdo zná historii, ví, že Arménie a samozřejmě i Náhorní Karabach, který leží na území Ázerbájdžánu, v průběhu minulých 2 tisíc let prošly velmi problematickým vývojem. Jakýkoli konflikt na Kavkaze nebo v Zakavkazí se podepsal na obyvatelstvu Arménie. Byly zde obrovské genocidy. Na místních lidech to však nevidíte. V jejich očích, které jsou samozřejmě smutné, vidíte i optimismus a naději do budoucnosti,“ říká Jan Šroubek.

představit i práce dětí ze škol. Starosta obce Zbečno zdůraznil, že v současné přetechizované době je region Křivoklátska ideálním místem pro odpočinek a relaxaci a popřel nově galerii, aby zde našli poučení jak turisté, tak i místní občané. Autor výstavy Jan Šroubek pak krátce popsal svá východiska k tvorbě a vysvětlil, jak a proč vlastně výstava vznikla. „Myslím si, že v dnešním světě je třeba malinko přibrzdit, zastavit se a podívat se na věci, které jsou třeba úplně obyčejné, ale umožní nám svět vnímat trochu jinak, než komerčně.“ Fotografie, které je možno v galerii vidět, vznikly v roce

Po tomto milém úvodním slově a představení výstavy autor poskytl krátký rozhovor i pro Křivoklátské noviny:

KN: Mě by zajímalo, jak Tě vlastně napadl jako objekt fotografického i cestovatelského zájmu Náhorní Karabach a Arménie. Co bylo impulsem pro tuto cestu?

JŠ: Mám kamaráda, který se jmenuje Garik Avanesian, mimochodem vydává nádherný fotografický časopis FotoArt. Je Armén – narodil se sice v Baku v Ázerbájdžánu, ale duší je Armén a jeho rodina pochází z Náhorního Karabachu. Takže s tím Garikem jsme to vymysleli a jeli jsme tam.

KN: To jsi byl přímo v rodinách, nebo jsi bydlel po hotelích, cestovali jste? Na Tvých fotkách je vidět, že ses přímo účastnil běžného života těchto lidí?

JŠ: Bydleli jsme v hotelu, i když nás to pak trochu mrzelo, protože lidé nás zvali, abychom bydleli u nich. Byli jsme v rodinách, vlastně pořád jsme byli ve vesnicích. Tam zaklepeš na jakékoliv dveře a všichni jsou moc příjemní. Trávili jsme dny mezi lidmi. Atmosféra byla velmi srdečná, bezprostřední a příjemná.

KN: Když se u nás řekne Náhorní Karabach, tak se člověk obává o bezpečnost, tato oblast je vnímána jako neklidná. Měli jste tam nějaký pocit bezprostředního ohrožení?

JŠ: V oblasti mezi Ázerbájdžánem a Arménií jsou problémy, ale to si řeší Arméni a Ázerbájdžánci v hraničních oblastech mezi sebou. My jsme žádný problém nikde neměli. Ať ve vesnicích nebo když jsme chodili po Jerevanu nebo Stěpanakertu, všude jsem se cítil naprosto bezpečně.

KN: Nedokáží si představit kulturní nebo sociální úroveň v této oblasti. Jak jsou například vybavené domácnosti?

JŠ: Střed Jerevanu, to je zcela normální běžné moderní město s hlavními ulicemi, jak je známe ze všech velkých měst. Na okrajích je už vidět pozůstatky Sovětského svazu a chudoba. Na arménské vesnici si člověk musí zvyknout. Asi tam skutečně chudoba je a není jednoduché tam žít. Na druhé straně je to i filozofická otázka „Co lidé od života očekávají?“ Lidé zde ten pocit

nemají, oni jsou svým životem naplněni. Na druhé straně přijedeš třeba do zapadlé vesničky v horách, konec světa, a tam sedí holka v džínách a telefonuje se s svým klukem. Studuje v Jerevanu na univerzitě. Je to mnohdy kontrast, ale já si myslím že ti lidé jsou šťastní a jsou leckdy šťastnější než ti, co mají hodně. Je to opravdu skromnější, ale lidé tam s tím dokáží žít, a podle mě jsou spokojení.

KN: Děkuji za rozhovor a za Křivoklátské noviny přeji mnoho krásných fotografií, které budou pohledem do duší tak, jako právě vystavené fotografie z Arménie a Náhorního Karabachu.

PaP

Na vernisáži výstavy „Arménie a Náhorní Karabach“ Jana Šroubka byli k vidění i manželé Proškoví ze Zbečna. Foto Tomáš Bednařík

ŠANCE NA DOTACE JE DO ROKU 2013

KŘIVOKLÁT (lep). Poslední jednání společenství voda a kanalizace Křivoklátsko proběhlo tentokrát na Křivokláte. V úvodu probíral místostarosta svazku Vladimír Melč finanční situaci.

Dobrou zprávou je, že po únorové mimořádné splátce úvěru se jeho celková výše snížila o 1,2 milionu Kč, čímž se do dalších období podstatně snížily úroky.

Samojednání probíhalo za nové situace, kdy už bylo oficiálně známo, že ze tří podaných žádostí, které měly šanci na úspěch, uspěla pouze Ruda – splašková kanalizace a ČOV. Problém však je v tom, že nikdo přesně neví, proč k zamítnutí žádostí došlo, protože v odůvodnění bylo pouze, že z ekologických a ekonomicko – technologických důvodů.

„Čtyřikrát jsme přepracovávali návrhy podle požadavků fondu. Podávali jsme námítky proti jeho postupu, kde jsme zpochybnili mechanismus jeho finanční analýzy. Všechno jsme udělali přesně tak, jak mělo být,“ uvedl Petr Plichta z firmy Provod.

Po několikahodinových dohadech se zástupci obcí shodli, že Zbečno, Sýkořice – kanalizace

a ČOV podají proti zamítavému rozhodnutí odvolání, protože jim chybí pouze tři body. A ostatní obce vypustí třetí výzvu druhého kola a připraví se na podzimní kolo.

Velkým zklamáním bylo i to, že obce prozatím nezískaly dotaci na dokumentaci. „Poprvé co já pamatuji, nebyla přidělena ani dotace na úroky z úvěru,“ posteskl si roztočský starosta Vladimír Melč. Starosta Velké Bukové Josefa Bumbu zase zajímalo, kdo zadal zpracování šesti žádostí, místo jedné společné. „Bylo to z toho důvodu, že voda jde přes úpravnu, kterou provozuje soukromá společnost. Tam, kde působí soukromník, jsme nemohli žádat v prvním kole. Je šance, že by tato blokáde mohla v budoucnu padnout,“ odpověděl Petr Plichta.

Starosta Bumba také zpochybnil účast Nového Strašecí na společném projektu. „My jsme měli dodat CHKO a oni počty obyvatel, ale v případě rozříštění žádostí ztrácí tento důvod smysl,“ uvedl. Šance na realizaci celé investiční akce v hodnotě 850 milionů je do roku 2013. „Potom už bude muset kopat každý sám za sebe,“ dodal roztočský starosta Vladimír Melč.

ZÁCHRANKA NA KŘIVOKLÁTSKU

Problematika zdravotnictví je v současné době stálým diskusním tématem nejen politiků a novinářů, ale i řadových občanů. V důsledku realizace zdravotnické reformy nás čekají různá opatření. Některá z nich jsou výslovně nepopulární, některá opatření jsou nutná, a to bez ohledu, ať se nám líbí nebo ne, a jsou opatření, která nás potěší. Mezi taková patří rozhodnutí Středočeského kraje, zřídit v letošním roce až tři nová stanoviště záchranné služby. Do výběru stanovišť záchranky jsou řazena místa, kde je obtížné splnitelná podmínka dojezdu záchranky k pacientovi do 15 minut od oznámení výzvy na operační středisko. Prozatím jsou ve výběru tato města a obce: Břežnice, Zbraslavice, Mnichovo Hradiště, Mšeno, Benátky na Jizerou, Chocerady, Slapy a také naše Roztoky. Konkurence je tedy velká, ale šanci uspět ve výběru nevhodnějších míst máme. Bohužel, naší největší nevýhodou je skutečnost, že momentálně nemáme pro umístění záchranky vhodný objekt, kde by mohla sídlit. Máme ale možnost nabídnout zajímavé perspektivní řešení. Právě letos jsme chtěli začít stavět novou požární zbrojnicí. Vzhledem k tomu, že jsme zatím ve fázi projektové přípravy, je možné upravit dispozici stavby tak, aby vyhovovala jak hasičům, tak i záchranným. Jediné, co zatím neumíme řešit, je zajištění potřebných finančních prostředků. Podle předběžných odhadů by stavba no-

vě budovy přišla zhruba na 10 milionů korun. Jedinou možností, jak je získat, je pokus o dotaci z tzv. „evropských“ peněz. Žádný vhodný dotační titul však pro tento účel využití prozatím vyhlášen nebyl, a tak se snažíme hledat budoucího dodavatele stavby, který by byl ochoten finančně vstoupit i do této prozatím investičně nezajištěné stavby. Kromě peněz je naším dalším problémem „čas“. Pokud by se nepodařilo hasičárnu rychle postavit, předběhnou nás s umístěním stanoviště záchranky jiná města a obce a nám už se podobná šance v budoucnu nemusí nikdy naskytnout. Většina místních obyvatel s naším

záměrem souhlasí a vyjadřuje nám podporu. Kupodivu jsem se ale již setkal i s názorem, že je to zbytečné a že je to škoda peněz. Z takového názoru je mi skutečně smutno, neboť jsem osobně přesvědčen o opaku. Škoda by bylo každého zmařeného lidského života, který by mohla zachránit „záchranka“ vyjíždějící ze svého stanoviště v Roztokách. Jak to všechno nakonec dopadne, lze dnes jen velmi těžko odhadnout. Určitě se ale pokusíme o to, aby tento záměr nezůstal jen nesplněným přáním, ale naopak, aby se stal celému Křivoklátsku prospěšnou skutečností.

Ing. Vladimír Melč

V místě stávající dosluhující hasičské zbrojnice se plánuje výstavba nové budovy. Ta by sloužila jak hasičům, tak záchranné službě. Do okolí zbrojnice se již začíná navážet stavební materiál, neklamná známka toho, že výstavba nové budovy se blíží. Foto Pavel Frieberť

17. - 24. 5. 2008

EVROPSKÝ DEN PARKŮ

NA KŘIVOKLÁTSKU

<p>17. 5. 2008</p> <p>7.30 - 9.30 okruž Křivoklát - Čestonice, délka 5-6 km Ornitologická vycházka Lektor Milan Tichal, Rakovnický ornitologický spolek Fenix, o.s. (v případě nepříznivé počasí projekce „Ozvěny EKOFILMu“)</p> <p>8.00-14.00 IVS Křivoklát, Budy Ekohry pro děti</p>	<p>24. 5. 2008</p> <p>9.00 - 14.00 hodin okruž Křivoklát-Roztoky-Branov, Luž a zpět, délka 5-6 km + bus. Lesnická a geologická exkurze do Přírodní rezervace U Eremita Lektor Ing. Pavel Moucha, SCHKO Křivoklátsko, a RNDr. Tomáš Vorel, ČGS Praha Návštěva Muzea Oty Pavla, Branov-Luž Herpetologická exkurze do Přírodní rezervace Nezabudické skály Lektor Dr. Václav Laňka, Gymnázium Z. Winstra Rakovník (v případě nepříznivé počasí projekce „Ozvěny EKOFILMu“)</p>
---	---

17. 5. - 24. 5. 2008

8.00-15.00
IVS Křivoklát, Budy
Ptáci kolem nás
Výstava fotografií Ing. Ivana Dudáčka z území CHKO Křivoklátsko

8.00-14.00
IVS Křivoklát, Budy
Ekohry pro děti

9.00- 14.00
Správa CHKO Křivoklátsko, Zbečno 5
Den otevřených dveří
Arménie a Náhorní Karabach
Výstava fotografií Jana Šroubka v Galerii Zbečno v přízemí správy CHKO

CO SE NA HRADĚ KŘIVOKLÁTĚ DĚLO, DĚJE A BUDE DÍT...

GALERIE LEDNICE OTEVŘENA

Nejvíce se těší z bohatství ten, kdo po něm nejméně zatouží.
(Seneca Lucius Annaeus)

OCENĚNÍ ZA MIMOŘÁDNÝ PŘÍNOS HRADU KŘIVOKLÁTU

Motto, které je symbolem lidské práce a jež používáme na tiskových materiálech: LIDÉ DALI HRADU SVOU PRÁCI A ON JIM OTVÍRÁ SVOU NÁRUČ, bychom rádi naplnili. Vznikla tak, myslím, dobrá věc, ocenit práci a vztah k této významné památce naší historie. Při letošním zahájení seony bylo zahájeno pravidelné oceňování lidí, kteří dali svou práci hradu. Truhlářské řemeslo je jedním, bez jehož kvality a umělecké hodnoty by hrad nebyl hradem. Lavice v kapli z počátku 20. století, přes mnohé kopie gotických dveří až po současné prvky, to je jen malý výčet přínosu truhlářské rodiny Friebertů. Děkuji a přeji mnoho zdraví v další práci.

Luděk Frencl

Ocenění převzal z rukou kastelána hradu křivoklátský rodák a patriot Václav Friebert.
Foto Pavel Friebert

Vernisáž podvodních fotografií Petra Hůly zahájil v imponantních prostorách Galerie Lednice úvodním slovem známý sportovní fotograf Jiří Koliš.
Foto Pavel Friebert

To, že první výstavu v nové hradní Galerii Lednice má křivoklátský fotograf, svědčí o tom, že Křivoklát nenabízí jen památky a přírodu, ale že zde žijí i šikovní lidé s velkou invencí.
Foto Tomáš Bednařík

VELIKONOCE VE ZNAMENÍ SNĚHU I SLUNCE

Tradičně první akcí nové turistické sezóny jsou Velikonoce. Již několik let přijíždí parní vlak a nepřiváží jen návštěvníky, ale i první jarní pozdrav. Letos to nebylo jen slunce, ale i množství „vánočních“ sněhových vloček, které svádělo spíše ke zpívání vánočních koled a ne velikonočního hodování. Letos se zdálo (možná náhodou), že návštěvníci proudili na nádvoří ve všech

třech dnech v prakticky stejném množství, za což děkují Českým drahám, které nasadily vlak i na Velikonoční pondělí. Můžeme si jen přát, aby i další akce byly tak příjemné pro návštěvníky, jako ty letošní Velikonoce na Křivoklátě, které přes rozdílné a mnohdy nevlídné počasí navštívilo přes deset tisíc návštěvníků.

Luděk Frencl

TŘI KLÍČE ODEMKLY TURISTICKOU SEZÓNOU

Letošní brzké Velikonoce i první dubnová sobota s vysokým datem dala odpověď o dnu zahájení turistické sezóny hradu Křivoklátu 29. březen 2008. Nápad zahájit sezónu na celém Křivoklátsku a Rakovnicku spolu s dalšími významnými turistickými lákadly našeho regionu se zrodil již loňského roku. Společně „odemykáni“ řeky, cyklostezky a hradu bylo prezentováno na veletrhu cestovního ruchu Regiontour a GO v Brně počátkem ledna 2008. Symbolické tři klíče, kte-

ré turistickou sezónu odemkly, symbolizují cyklostezky (Berounka–Střela–Greenway), vodáckou řeku Berounku a hrad Křivoklát. Po odemčení jsou společně vystaveny po celou dobu turistické sezóny (do konce října) v nových volně přístupných společenských prostorách Galerie Lednice (vchod v hlavní bráně vlevo) a zcela jistě vyjadřují orientaci našeho regionu na turistický ruch.

Luděk Frencl

Kastelán Luděk Frencl právě věší klíč od hradu Křivoklátu na poslední volný háček. Nová sezóna je otevřena.
Foto Milan Bednařík

Klíče od cyklostezky, řeky Berounky a hradu Křivoklátu na „regionální desku“.
Foto Milan Bednařík

Zbrusu nová prostora, která zaujímá přibližně větší část traktu na západ od Prochodité věže, a byla v posledních staletích využívána jako lednice a spítka Křivoklátského pivovaru. Dnes se podařilo vtisknout jí ráz malebné a vzdušné části hradu pro široké využití. Po většinu roku bude sloužit příležitostným výstavám a pokud nějaký čas zůstane volná, tak jako prostora pro úkryt návštěvníků před nepřízní počasí. V bočních „sklepních“ dvou místnostech lednic je instalována výstava fotografií křivoklátského občana a potápěče Petra Hůly NATURA AQUATICA – Nekonečný příběh. Prostředí kamenných zdí ve vztahu k podvodnímu světu navozuje tu správně tajemnou atmosféru. Ve vlastní lednici je ve výklenku instalována malá expozice k projektu obnovy výroby piva na hradě Křivoklátě. Běží zde krátký dokumentární film z dílny bratří Bednaříků mapující celou historii křivoklátského pivovaru včetně té současné. Již za pár týdnů zde bude k vidění největší lepoporelo, vlastně kniha, na světě. Lepoporelo Lucie Seifertové Dějin udatného českého národa bude k vidění od 31. května do konce srpna 2008.

Luděk Frencl

HRAD KŘIVOKLÁT
„cesta královskou historií“

Na vernisáž fotografií Petra Hůly si ze své odskočil i púkrabí Tomáš Bednařík. Rozhodně přišel oděn stylově a s dobrou náladou.
Foto Pavel Friebert

30 DNŮ MINULOSTI

• Turistická sezóna 2008 je slavnostně zahájena 29. března v nově rekonstruovaných prostorách bývalých lednic.

• Ve Velké věži probíhá usilovně rekonstrukce elektroinstalace, jelikož se blíží otevření expozice 2. okruhu od 1. května.

• V prostoroce bývalé pivovarské varny – Galerie U Kamen je zahájena další etapa obnovy Hejtmanského domu. Plánované ukončení má termín 30. května 2008, kdy zde bude otevřena prezentace loveckých trofejí.

• Ve věži Huderce je od 1. dubna otevřena prodejní galerie keramiky.

• Poslední týden v dubnu zmizelo z jižní části hradu lešení a na restaurovanou fasádu je velice krásný pohled z Bud.

• Krásné a slunečné počasí přeje dubnovým víkendům, jen ty všední dny naplňují pranostiku – „duben, ještě tam budem“.

Trhovci se během velikonočních svátků na hradě zásobili stylovým zbožím, a tak nebyla nouze o kraslice, pomlázky, řehtačky a ani o něco dobrého na zub.
Foto Jana Jirásková

Odolat té malované kráse šlo jen těžko, proto spokojnost byla oboustranná.
Foto T. Bednařík

KVĚTEN 2008 NA HRADĚ

V květnu zde vystoupí klasik české kytary Pavel Steidl, jehož koncert můžete navštívit 17. 5. od 20 hodin v Královském sále hradu. Zástupci správy hradu se pravidelně účastní i akce „Čistá Berounka“, při níž bude 3. května několik desítek posádek kanoí čistit úsek Roztoky – Nižbor.

Červen se již blíží a s ním i velmi milá událost – 15. června proběhne slavnostní vysvěcení nových obrazů trojboké kapličky sv. Trojice (sv. Vendelína) vedle hradu. Rovněž počátkem června na vernisáži výstavy v prostorách zastoupení Středočeského kraje při Evropské unii v Bruselu, proběhne prezentace hradu a tím i městyse Křivoklátu.

Luděk Frencl

NA BAJKALE PO TŘICETI LETECH...

(Dokončení ze str. 1)

V době komunismu putovaly na Sibíř velké peníze, lidé tam měli slušné platy. To je dnes minulostí. Turistický ruch se rozvíjí jen velmi pomalu, jediná továrna v této oblasti je celulózka. Zdroj obživy je tedy

velmi malý. Přesto jsou místní lidé milí a vstřícní, zocelení drsnými klimatickými podmínkami.

Dozvěděli jsme se spoustu dalších zajímavostí jak o jezeře, tak o lidech kolem něj. Jsme rádi, že se s námi naši cestovatelé ochotně dělí o svo-

je prožitky a pokud se mezi našimi čtenáři najde někdo, kdo by s námi chtěl svoje zkušenosti a poznání sdílet, budeme se těšit i na jeho vyprávění.

Táňa Friebertová

Vyprávění Ivana Kasalického o jeho putování po Bajkale bylo zajímavé a poutavé.

Foto Pavel Friebert

REVOLUČNÍ ARCHEOLOGICKÝ PRŮZKUM NA HAMOUSOVĚ STATKU

Zbečno, 16. dubna 2008, více jak 20 odborníků na archeologii spolu se znalci lidové architektury se účastní semináře, který prezentuje velmi významné výsledky archeologického průzkumu prováděného od počátku roku ve velké světnici statku. Poznatky a nálezy mapují

vývoj vesnického (nejen) domu od středověku do 20. století. Archeologický výzkum v tzv. Hamousově statku byl realizován v souvislosti s opravou dřevěné podlahy ve světnici obytného domu. Těsně pod sejmoutou stávající podlahou byly zachyceny velmi cenné situace ze 14.

až 16 století, díky nimž bylo možné z podstatné části zrekonstruovat půdorysy dvou následných, požárem zaniklých domů, jejichž podlahy se dochovaly takřka v celém rozsahu soudobé světnice. Odkryto bylo také torzo pece z 15. a starší fáze 16. století, která sloužila k vy-

Prezentaci výsledků archeologického výzkumu přihlíželi znalci lidové architektury a archeologie.

Foto Tomáš Bednařík

Archeoložka Barbora Marešová představuje jeden z nejčastějších nálezů – loštický pohár.

Foto Tomáš Bednařík

S výsledky výzkumu na Hamousově statku seznámili odbornou veřejnost archeologové Mgr. Zdeněk Neustupný (vlevo) a Mgr. Jan Kypita.

Foto Tomáš Bednařík

ZE SPRÁVY CHKO KŘIVOKLÁTSKO

V sobotu, 5. dubna 2008, byl v rekonstruovaných prostorech budovy Správy Chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko ve Zbečně slavnostně otevřen nový výstavní prostor s názvem „Galerie Zbečno“. Prvním autorem, který zde prezentuje kolekci černobílých fotografií s názvem „Arménie a Náhorní Karabach“, je Jan Šroubek.

Chodit po úřadech je pro každého z nás leckdy nutností, nikoliv však zálibou. Správa Chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko (dál jen CHKO) se proto rozhodla pobyt v prostorách svého úřadu návštěvníkům alespoň příjemně a zároveň přispět k naplnění Programu MaB – Člověk a biosféra. Už v roce 1977 bylo Křivoklátsko vyhlášeno v rámci mezivládního Programu Člověk a biosféra jako biosférická rezervace UNESCO. Tato mezinárodní organizace pro vzdělávání, vědu a kulturu ocenila Křivoklátsko pro jeho harmonický vztah mezi člověkem a přírodou. To, jak se člověk chová k přírodě i ke svému okolí, vyjadřuje jeho kultura. A kulturu v tom dobrém slova smyslu je třeba neustále pěstovat.

Galerie Zbečno nemá ambice stát se místem velkého umění. Měla by ukazovat odrazy toho, co nás obklopuje a utváří, okolního prostředí, přírody, krajiny i člověka očima těch, kterým bylo dáno jisté výtvarné nadání vidět a ztvárnit to, co ostatní vnímají jen podvědomě.

Galerie Zbečno každoročně představí čtyři kolekce prací (fotografie, obrázky, výtvarné práce žáků místních škol...), které budou zahájeny vždy první sobotu v měsících dubnu, červenci, říjnu a lednu. Otevřeno bude každý všední den od osmi do půl čtvrté, v pátek do půl druhé. Pro řadu autorů bude jistě příjemné zjištění, že galerie poskytuje zdarma vlastní mobiliář (výstavní rámy a galerijní závěsný systém) a o propagaci se stará mediální partner profesionální úrovně, kterým je časopis FotoVideo.

Vernisáž výstavy Jana Šroubka, autora překrásných fotografií z Arménie a Náhorního Karabachu, které jsou k vidění v budově CHKO Zbečno, zahájil Petr Hůla.

Foto T. Bednařík

Chráněná krajinná oblast Křivoklátsko oslaví letos 30 let od svého vyhlášení. Zřízení Galerie v prostorách úřadu Správy je tak malým darem obci Zbečno i obyvatelům regionu.

Další informace, program galerie Zbečno a podmínky pro vystavování najdete na www.krivoklatsko.nature.cz

RNDr. Petr Hůla,
vedoucí Správy
CHKO Křivoklátsko

Loštické poháry se ve vesnickém prostředí nacházejí jen velmi zřídka – patřily k vybavení domácností vyšších vrstev.

Foto Tomáš Bednařík

tápění jizby. V rámci českých zemí se v podstatě jedná o unikátní objev, neboť výzkumy v interiérech venkovských domů dosud takřka neprobíhají. Naskytla se tak vzácná příležitost doplnit poznatky o stavební historii neobyčejně hodnotného roubeného domu, dochovaného v mimořádně intaktní podobě. Význam domu umocňuje skutečnost, že nejstarší části jeho roubených konstrukcí byly zbudovány již v závěru 16. století, což řadí objekt mezi nejstarší stavby čes-

kého venkova. Pod relikty shořelých domů byly prozkoumány vrstvy z 12. století, které lze včlenit do doby, kdy Zbečno sloužilo jako lovecké sídlo přemyslovských panovníků, přičemž se v něm zřejmě scházela i tehdejší honorace církevních hodnostářů a významných šlechticů, jak dosvědčují dobové zprávy. Zda se tzv. Hamousův statek nachází v místech někdejšího sídla panovníků, však nelze na základě provedeného výzkumu zodpovědět.

Luděk Frencl

FOTOGRAFICKÁ SOUTĚŽ

„KŘIVOKLÁTSKO V HLEDÁČKU FOTOAPARÁTU“ BUDE MÍT DRUHÝ ROČNÍK

V loňském roce Křivoklátské noviny pořádaly fotografickou soutěž „Křivoklátsko v hledáčku fotoaparátu“, která měla poměrně značný ohlas. Redakční rada se proto rozhodla uspořádat tuto soutěž i letos. Není ještě zcela jasné, zda bude soutěž vypsána v úplně stejných kategoriích, nebo budou kategorie změněny či pouze upraveny. Všichni zájemci o účast ve fotografické soutěži Křivoklátských novin se podmínky soutěže včas dozví v příštím čísle, ve kterém redakční rada fotografickou soutěž vyhlásí. Stejně jako vloni by fotografická soutěž měla probíhat do konce srpna. Pokud se tedy budete chtít zúčastnit, čtěte příští Křivoklátské noviny.

Za redakci KN Pavel Friebert

Zdraví za třicet...

FEJETON

S novým rokem přišlo mnoho novot a jednou z těch nevídaných je i poplatek u lékaře ve výši třiceti korun. Vezmeme-li to z hlediska hodnoty peněz, je třicet korun málo na to, abychom si za ně mohli něco světoborného pořídit. Kde jsou ty doby, kdy takových třicet korun stačilo na rodinný nákup a ještě pár drobných i zbylo.

Dneska se za ně nechá jen tak tak pořídit pečivo k snídani pro rodinu s dorůstajícími jedlíky. Takže je to vlastně pakatel, který investujeme do svého zdraví. Pokud však musíme k lékaři zajít častěji než jednou za rok a připočítáme-li k tomu doplatek za léky samotné, cenu jízdenky či benzínu při cestě k odbornému lékaři, pak už to zase takový pakatel není.

Myslím si, že očekávání, že se zavedením poplatku sníží počet pacientů v čekárnách, je naprosto scestné.

Potřebuje-li člověk zajít k lékaři – vidina ztráty třiceti korun ho asi těžko zastaví. Takže nám nezůstává než jen doufat, že tento poplatek nebude v brzké době valorizován, a když, tak ne víc než je zdrávo.

–rok–

ZITA KABÁTOVÁ SLAVÍ VÝZNAMNÉ JUBILEUM

Řekne-li se „první republika“, vybaví se mi noblesa a elegance dam a džentlmenství mužů. A i když z historie vím, že doba mezi dvěma světovými válkami nebyla pro tuto republiku vždy procházka růžovou zahradou, nechávám se občas strh-

ra potěšila.

O její cestě nejen filmové a divadelní se zde nebudu obsáhle rozepisovat. Ostatně její memoáry zdařile zpracovala do dvou knih Marie Formáčková. Neodpustím si však alespoň několik malých ohlédnutí.

mem byla živa, velkou láskou se jí stalo divadlo, které důvěrně znala již od zavinovačky, neboť její rodiče byli vášniví ochotníci a jejím strýcem byl dokonce Josef Šváb-Malostřanský. Poslední divadelní roli paní Kabátová ztvárnila v roce 1998 ve hře Christophera Hamptona „Nebezpečné vztahy“ v Divadle Pod Palmovkou.

Zita Kabátová byla dvakrát vdána. Její první manželství se zástupcem společnosti Zeiss Ikon v indické Kalkatě, Jerryem Králem, skončilo po 41 dnech. Druhý manžel, olympionik a výtvarník Jiří Zavržel, emigroval po dvanácti letech manželství do USA a z tohoto manželství se narodil syn Jiří, dnes odborník na filmové efekty žijící a pracující v USA.

Paní Kabátová hrála nejen divadlo a film, vyjma období, kdy měla zakázanou uměleckou činnost, ale ještě si našla čas, aby se svými hereckými kolegy jezdila po naší republice na besedy. V roce 1985 navštívila s Gustavem Nezvalem i na Křivoklát – z této doby pochází i zde publikovaná fotografie.

K nadcházejícím narozeninám bych touto cestou chtěla paní Kabátové popřát hlavně hodně zdraví,

Zita Kabátová a Gustav Nezval při besedě s křivoklátskými občany, kterou v Hotelu Sýkora v osmdesátých letech uspořádala Osvětová beseda Křivoklát. Foto Tomáš Bednařík

nout černobílou kinematografií, ve které nalezám ideální prostředí, romantiku, ženy a muže ve správnou chvíli na správném místě a svět bez zdánlivě žádných problémů.

Do této „ideální doby“ patřily samozřejmě i osudy filmových hvězd, které, tak jako i dnes, sledovali dychtiví diváci a fanoušci. Jsou hvězdy, které vysvitnou a brzy vyhasnou, to se však zcela jistě nedá říct o paní Zitě Kabátové, která se 27. dubna dožívá neuvěřitelných 95-ti let. V případě paní Kabátové se však nedá mluvit o vysokém věku, neboť tato dáma, s šarmem sobě vlastním, stále žije přítomností a působí pozitivně na své okolí, a to i přes to, že od konce roku 2007 pobývá v „LDNce“ Motolské nemocnici po operaci zlomeného krčku. Věřte, že vím o čem mluvím, neboť jsem měla možnost paní Zitu vidět a slyšet u příležitosti křtu nového CD na koncertě Ondřeje Havelky v roce 2003. Bylo až neuvěřitelné, jakou vitalitou, vytříbeným vtípem a především přirozeností nás toho večer-

Narodila se do rodiny architekta z Malé Strany, ke které má velkou citovou vazbu dodnes. Hrála ve ví-

ce nejlépe šedesátí filmech s hereckými kolegy a kolegyněmi několika generací. K jejím prvorepublikovým partnerům patřili například Vlasta Burian, Oldřich Nový, Ladislav Boháč, Gustav Nezval a jiní. Nejen fil-

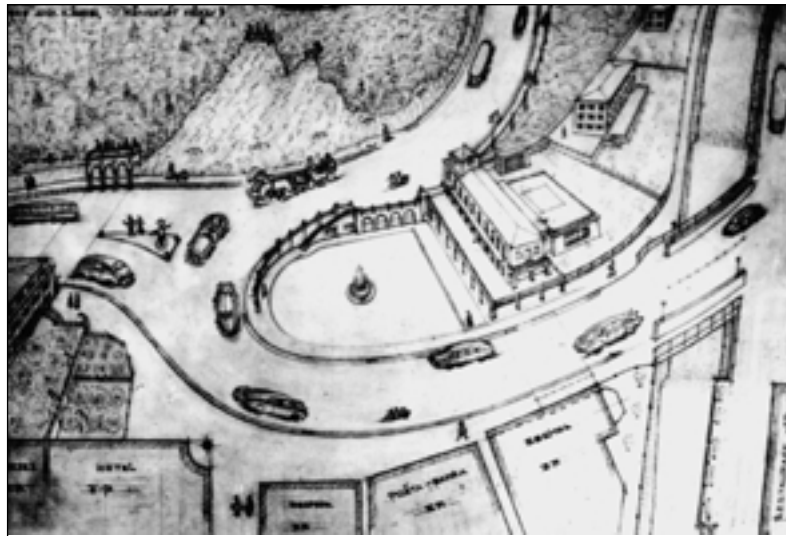
nejen duševní vitality, optimismu do dalších let a zároveň bych chtěla poděkovat: „Paní Zito, děkuji za to, že jste byla, jste a budete ...“

Monika Frencl

ŠNOBLOVA VIZE BUD

KŘIVOKLÁT (bed). Zajímavou pohlednici nám poslal křivoklátský rodák, dnes občan Berouna, pan Oldřich Jánkský. Jedná se o kresbu – vizi křivoklátského malíře Karla Šnobla, jak by mohlo, podle jeho představ, vypadat centrum Bud.

Pohlednice byla adresovaná tehdejšímu předsedovi MNV Křivoklát Oldřichu Jánkskému st. Karel Šnobl ji odeslal 12. září 1949 z Loučného na Moravě, kde byl na léčení, a obrázek doprovodil slovy: „Ctělý pane předsedo, zasílám Vám v uctivosti z Podpradědu jednu menší křivoklátskou smělou. S pozdravem a prominutím K. Šnobl.“ Z jeho nápadu nebylo nic realizováno, ale představa je to pěkná. Souhlasíte?!

ČERNÁ KRONIKA

OPILEC ZA VOLANTEM

KŘIVOKLÁT (bed). 1,48 promile alkoholu v krvi naměřili policisté nezodpovědnému řidiči, který havaroval se svým vozem Volkswagen Golf nedaleko Křivoklátu. Sedmapadesátiletý muž z Rakovníka jel směrem na Rakovník. Kvůli vypitému alkoholu nezvládl v přímém úseku řízení, vyjel vlevo mimo silnici, kde se automobil převrátil na levý bok a střechou narazil do kmene stromu. Řidič utrpěl při nehodě těžké zranění páteře. Policisté mu na místě zadrželi řidičský průkaz. Vzniklá škoda byla vyčíslena na 100 tisíc korun.

PŘIŠEL O PRAMICI

KŘIVOKLÁT (bed). Čtyřiaosmdesátiletý muž z Kladenska přišel o pramici, kterou měl připoutanou pod přístřeškem své rekreační chaty v Děčích. Neznámý pachatel, který šel zřejmě najisto, nejprve vysadil vjezdová vrata u pozemku chaty, potom překonal řetěz, jímž byla loď přivázána a pramici odvezl. Těžkou loď potom odvezl připraveným automobilem. Policisté po zloději pátrají.

ROZJEŽDĚNÝ POZEMEK

PUSTOVĚTY (bed). Devětatřicetiletá žena z Rakovníka oznámila křivoklátským policistům, že kdosi poškodil pozemek její rodiny v katastru obce Pustověty. Pozemek byl rozježděn neznámými vozidly. Firmě Dvůr Míče tak vznikla škoda za 10 000 korun.

KŇOUR JAKO KRÁVA A HUBERTŮV ZÁZRAK

Jednou, když jsme zase přijeli na návštěvu ke kamarádovi Richardovi do jeho lesovny na Pusté Seči v křivoklátském polesí, pozval mne na babský bál do Raic. To je taková malá hezká vesnice na Berounce mezi Zloukovicemi a Zbečnem, kde každoročně pořádají tuto zajímavou zábavu.

„Počkejte, to uvidíte, jak se tam lidé dovedou bavit“, sliboval nám Říša, a tak jsme onu sobotu brzo odpoledne všichni, to jest jeho žena Helena, moje Lenka a my dva, vyrazili. Byl krásný podzimní den, cesta lesem rychle uběhla, a tak jsme asi po dvou kilometrech došli k cíli. Zde musím ještě poznamenat, že v Račicích žila většina dělníků místní lesní správy, takže Říša byl vlastně jejich zaměstnavatelem.

Sotva jsme minuli první domek, vyběhl z něj chlapík a mává oběma rukama: „Pane správce, pane správce, to jsme rádi že jste tady. Zaskočte na skleničku!“

„To nejdě, pane Votruba, vidíte že mám hosty. Napijeme se spolu až v hospodě!“ odmítá s úsměvem kamarád.

„Ale to by bylo, abyste se u nás nezastavil. To byste nás urazil. Zvu vás samozřejmě všechny, však máme všeho dost. Račte panstvo,“ volá Votruba a už otvírá branku.

Očividně se to nedá odmítnout, a tak vcházejí do stavení, kde nás vítá také jeho žena a vede do prostorné kuchyně. Narychlo připravuje ke stolu další židle, a než se naděje, stojí na stole šest sklínek s voňavou slivovicí. Tři vrchovaté a tři s dámskou dávkou. Říša nás oba představuje, připijeme si ve stoji, děkujeme a chystáme se odejít.

„Ale kam byste chodili, vždyť je ještě půlra času. Jen se pěkně posadte, musíte trochu pojsť,“ pobízí paní Lenka.

Jsem sice po obědě a bráním se, ale dozlatova vypěčené husí stehýnko s knedlíkem a zelím je neodolatelné. Lenka s Helenou sice usmlouvají malou porci, ale nám se to nepodařilo. Po pivě a další rundě slivovice jsme konečně opustili tento pohostinný dům a scházeli dolů k hospodě, kde jsme chtěli u stolu v zahradě vyčkat na podzimním sluníčku do začátku bálu.

Jenže člověk miní a všechno dopadne jinak. Bylo nám totiž projít ještě kolem dalších tří chalup, kde nebylo možné odmítnout další upřímná pozvání („To byste nás urazil, pane správce!“) a alespoň trochu nepojist a nepojit.

No, bylo už téměř šest hodin, když jsme konečně došli k původnímu cíli, hospodě „Na palouku“. Muzika už hrála a sál byl skoro plný. Obklopilo nás několik dalších Říšůvých známých i oba hajní Král a Brůžek a každý nás zval ke stolu. Aby se nikoho nedotkl, vybral kamarád samostatný stůl blízko hudby a usedli jsme.

Zábava se zakrátko dostala do správného proudu a za halasného smíchu, zpěvu a ryčného dechovky vyváděly místní dívky, ženušky a tetičky všechny chlapy v sále. Byla skoro pořád jen dámská volenka, inu babský bál!

Když už jsme sotva stáli na nohou, vytáhli mne Říša do výčepu ve vedlejším lokále, kde seděli starší chlapi, kterým „to trdlování s bábama“ již nic neřekalo. K našim polovičkám mezitím přisedly tři místní dámy, takže jsme mohli bez starosti zmizet.

„A hele, je tu starý Chvojka, to něco uslyšíš!“ ukazuje bradou Říša. V tu chvíli jsme už byli zpozorováni a samozřejmě pozváni ke stolu, kde seděli oba hajní a několik dalších lesáků. Byl jsem jim představen a vzat na vědomí jako „správcovo kamarád“. Absolvovali jsme pár panáků, pár jich také objednali a zapojili se do debaty.

Nejnápadnější postavou té malé společnosti byl ten zmíněný Chvojka. Vytáhl a hubený strejce s divokým šedivým plnovousem a skoro holou hlavou, oblečený do obnošené kamizoly, zelených manšestrových kalhot a s malovanou fájfkou mezi zuby. Vedly se moudré řeči, řešily se politické situace a národohospodářské problémy a při tom se otáčela štamprlátka a püllitry piva. Starý Chvojka jen nezučastněně poslouchal a sem tam poznámenal, že to všechno stojí za starou bačkoru (samozřejmě, že to řeči jinak).

Po chvíli to už Richard nevydržel a povídá: „Pane Chvojka, vy pořád mlčíte, copak je to s vámi? Povězte tuhle mému příteli něco ze života. Je to také myslivec, a tak by si nějakou tu zkušenost rad poslouchal. A aby vám při tom nevschlo v puse, máte u mne tři další piva a mezi každým tady od Ludka jednoho ruma. Platí!“

„Nu což, pane správce, ale jen kvůli vám, protože jsem dneska moc smutný. Moje stará mně ráno připravila vo moje velký potěšení. Došlo k tragickému konci mé největší a nejslavnější myslivecký trofeje.“

Utíel si oči kostkovaným kapesníkem, na-

plil se čerstvě doneseného piva a začal:

„Jak možná nevíte, je mi už čtyřadvacet let a mám za sebou dlouhý lesácký život, ve kterém jsem zažil veselé i smutné věci. Těch neveselých ale bylo nějak víc. Jako příkladně ta dnešní s mou starou. To ale musím začít vod začátku, abyste se v tom vyrovnali.“

Sloužil jsem tenkrát na třeboňským panství a bylo to v patnáctém roce, za války, do které jsem nemusel, protože mě kníže pán jako svého nejlepšího hajného vyreklamoval. Sloužil jsem u něj už pátý rok a že byl se mnou moc spokojený a měl mě rád, dovolil mi sem tam vodstřelit si nějaké ten slabé kus, nebo škodlivý prase. Bylo jich tenkrát v lesích moc, náko se přemnožili a dělali na panské ourodě velký škody.“

Nastalo malé přerušení, když hostinský, pan Krupička, donesl rundu rumů. Vyprávěč ten svůj vyzvukl, zazdíl pivem a pokračoval: „Jednou mě zavolali do kanceláře, kde mi vrchní vyřídil beřel Jeho Jasnosti, že na Poustkách řádějí prasata, zvalély tam už lán kukuřice a rejou brambory. Ukládá se mi zjednat tam pořádek a zatnou jim tipec. Tak holt jsem večer naládoval kulovnici a vypravil se na Poustka. Byla taková teplá noc, měsíc vejrál jako rybí voko a já seděl na posedu, který tam loni postavený hajnej Kořán s chlapama z pily. Sedím, koukám skrz průsek mezi borovicema na kraj pole a myslím na příští měsíc, kdy přijede pan zemský rada Grünstein na toho dvanáctáka, kterýho už dvakrát netrefil. Mám od Jeho Jasnosti slíbeno, že když se to tentokrát podaří, dostanu deset zlatejch. Protože pan rada mi nabídl dokonce dvanáct, a k tomu ještě stříbrnou tabápkyslu, uznáte, že jsem měl sakra důvod přemejšlet, jak to zařídít, abysme měli všichni tři radost.“

Najednou slyším vepředu z habrový tyčkoviny šramot a funění a na cestu se za hlohovým keřem vyvalil na cestu vobrovský zvíře. U všech rohatejch, co to je? Měsíc sice svítí, ale bestie stojí ve stínu a já nechal vobzorku doma. Najednou se to pohne, vyjde ze stínu a já nevěřím svým očím. Prokristapána, je to možný? Na čtyřecet kroků vode mně stojí kňour, velkej a tlustej jako kráva a snad tři metry dlouhej. Takovýho elefanta jsem v životě neviděl, a tak nečekám, namířím, stisknu - a místo rány jen cvaknutí.

Tenkrát jsem si patrony přebíjel z Prahy

la vo ně kvůli válce bída a novejšma střílelo jenom panstvo. Želovky byly nespolehlivé, a tak žádný div, že někdy selhaly. Myslel jsem, že mě trefí šlak, protože přijít vo takový oulovek, by bylo životní neštěstí. Ani by mi nikdo nevěřil, že jsem něco takového viděl. Zatímco potmě šmátrám v kapse po další patroně, ten zjev se pomalu vode mně vzdaluje směrem k poli. Třesu se mi pazoury, ale znovu nabíjím a modlím se a prosím svatýho Huberta vo nějaký zážrak, protože nevěřím, že se za týhle situace trefím.

A co se nestane! Věřte mi to nebo ne, ale najednou kde se vzal, tu se vzal zahučel strašný vítr, ulomil na dubu tlustou suchou větev a ta praštila to prase přímo do tej jeho vobrovské palice. Svatej Hubert mně vyslyšel! Kňour napůl vomračenej zavravorá a ve stříbrným světle měsíce mi nastaví celej levej bok. Zdvihnu flintu a tentokrát už to dovopravdy práskne. Zvíře trochu naznačí, ale stojí ještě chvíli dál, pak se zapotáčí a zuchne na zem s takovou silou, že se celej posed se mnou zakymácel a z okolních borovic padaly šišky.

Co vám mám povídat. Když jsem ke zhaslým praseti přišel, vyvalil jsem voči nad tou jeho velikostí a strašnejma zbraněma. Bylo mi hned jasny, že ho sám ani nevyruším, ani nedostanu z lesa. Mazal jsem teda do statku, vzbudil šafáře a spolu s nim a kočím jsme vodjeli s fasuňkem a párem koní zpátky do lesa. Jenže ani naše společný síly nestačily k naložení toho kusu, a to ani když jsme ho vyrušili. Šafář musel poslat kočího do dvora pro posilu. Vrátil se s třema podruhama a provozama a teprva potom se nám to povedlo.

Na statku jsme šetřináčce změřili a zvážili. Dřímetrovej síce nebyl, ale přest dva metry dlouhej to jo, a v kohoutku devětatadevadesát centimetrů vysokej a stětiny na hřebenu na vosum coull. Vážil sakumpřásk i s vejvrhem půlčtvrta metraku. Věděl jsem, že mi to jednou nebudou lidi věřit, a tak jsem si vyprosil jeho škaru a vobrovský zbraně. Párky měřily šestatřicet čísel, učiněný sloní kly, ale to se ví, zahrnutý jako srpy.

Tu škaru jsem nechal v Tábore u Hansbacha vydělat, zbraně přidělal na podložku, co ji pro mě vyřezal z volvošy fošny vožickéj Hanzal a všechno jsem vod ty doby vopatroval jako důkazy a na památku vnoučatům. Šak se na to chodili koukat s celýho širokýho okolí a jednou dokonce přijel z Prahy

i nákej učenej zoológ a furt tu kůži měřil a vobracel, jestli jako není sešitá z vícerejch kusů. A ty zahrnutý kly nemlich tak. Nakonec musel přiznat, že to není žádný podfuk a já jsem se stal po celým panství známěj. Vod tej doby mi tam jinak neřekli než Bivoj.“

Starý šlák skončil, ale nikdo neovyslovil jediným slovem pochybnost o pravdivosti toho, co jsme slyšeli. Zdálo se, že čekali, co na to já. Nechtěl jsem být nezdufovlý, ale přece jen co je moc, to je moc a tak povídám:

„Poslouchajte, pane Chvojko, já jsem taky něco viděl a o černě mnoho přečetl, ale ty vaše míry a váhy se mi nějak nezdaří. Co kdybyste nám ty vaše důkazy ukázal. Já si je v vaším dovolením vyfotím a dám vám za to celou stovku!“

„Milej pane, moc rád bych vám všechno ukázal i zadarmo, ale nemůžu. Škaru jsem pozdějc daroval do muzea na Hlubokej a tam ji prej před lety sežrali nějaký brouci, nebo co. A zbraně? Právě pro ty teď pláču. Moje stará ležla ráno ve stodole pro seno a za hambalku je shodila i s tou krásnou podložkou na mlát, kde se stářím rozpadly na sto kusů. Tak jsem přišel vo svý nejvzácnější trofeje a vo důkazy mýho světovýho oulovku. Kdyby bejvaly nevzaly tak špatnej konec, moh jsem bejt dneska zapsanej v tej gýnesovej knížce a celej český národ z toho moh mít taky slávu. Nezbejvá vám proto, než mi věřit. Tady kamarádi vám rádi dosvědčej, že starý Chvojka nikdá nelže. Ale jsem rád, že jste mně vydržel poslouchat a pivem a rumajzlamu pomoh zmírnit ten muj smutek. Moc vám za to děkuju!“ Skončil a pěstí zamáčkvl v krhavém oku neviditelnou slzu.

Mezitím se naplnil čas a račický babský bál končil. Vedle v sále muzikanti balili nástroje a naše milé manželky si nás přišly vyzvednout. Rozloučili jsme se s rekordmanem Chvojkou a jeho kamarády, slíbili si za rok zase na shledanou a vydali se na cestu domů. Trvala síce trochu delé než sem, ale to bylo tou tmou a kořeny, které nám občas podrážely nohy. Domů jsme nakonec došli bez úhony a padli ihned do peřl.

Druhý den jsme po dobrém obědě odjížděli domů o několik kilo těžší, ale s hezkými dojmy z račické tradice a pohostinnosti. Já pak navíc se svou první zkušeností s nehoráznou mysliveckou latinou. Lesu zdar!

LUDEK TOPKA

ŽELVIČKA

klub maminek a dětí,
od 9 do 11 hodin v MATEŘSKÉ ŠKOLE KřIVOKLÁT

Program na měsíc KVĚTEN

- 15. 5. Zpívání dětí a maminek s muzikoterapeutickými prvky.
- 22. 5. Ozdobné kroužky na ubrousky.
- 29. 5. Květiny – malované voskovkami a vodovými barvami.

TVOŘIVÉ PODVEČERY

od 18 do 20 hodin
v Informačním centru Lesů ČR na KřIVOKLÁTĚ

- 19. 5. Pletení z pedigu –zrcátka.

S sebou si přineste pracovní oděv a přezuvky.
Cena cca 100,-Kč. Je nutné se přihlásit nejpozději do středy 14. května na tel. číslo 723 840 765 (J.Rajská).

OBECNÍ KNIHOVNA NOVINKY Z OBECNÍ KNIHOVNY

CO NOVÉHO V REGÁLECH...

Než začnu psát, co nového v regálech, musím se zmínit, co nového v knihovně. Díky Janě a Janovi Rajských (to jsou přece úplně románová jména) se mi poštěstilo dostat pro knihovnu počítač. Ale ne s napojením na internet, ten máme pro veřejnost k dispozici dole v Budech (IVS Budy). Tento má sloužit ke katalogizaci knih, tedy až se na to sežene program. No a teď na něm aspoň fukám tento článek, neboť právě začalo přšet a lidi se zrovna nehrou. Že máme zase kolem stovky knížek na rok ze Středočeské vědecké knihovny v Kladně, o tom jsem se už zmínila. Jakého jsou žánru, si můžete přečíst za oknem knihovny, případně v knihovně samé si je rovnou prolístovat. Já už jsem si jich pár přečetla a mohu doporučit třeba roztomilou knihu Ivy Vávrové O čarodějce, která zaspala století. Pravda, je to kniha pro děti, ale je prima. Je to něco podobného, jako svého času Dívka na koštěti. Hodná čarodějka Viola byla zlou Matyldou uvržena do stoletého spánku, ze kterého ji neprobudil princ, ale procitla z něj sama. A nestačí se divit. Všechno je jinak. Musí nejprve najít své staré kamarády, vodníka a čerta, trochu vylepšit svou „image“, aby se podobala dnešním dívkám, a pak si hledá práci. Cestou potkává lidi i pohádkové bytos-

ti hodné i zlé, jak už to na světě bývá. A jak už to v pohádkách bývá, konec je dobrý, ba i hodný mládenec se pro ni najde. Vřele doporučuju, je to lék na předjarní depresi. Jestli ale máte náladu až příliš rozvernou, tak doporučuju Přízraky, zázraky a spol., aneb strašidelné povídky 19. a 20. století, kterou sice vydal Albatros, ale myslím si, že dospěláci budou při jejich čtení možná pociťovat větší mrazení, než naše někdy dost otrlé děti. Při tom to nejsou žádné hnusné krváky. Asi to bude tím, že je napsali mistři svého oboru, od kterých ti někteří současníci jen „opisují“. Moc se mi na té knížce líbí, že je před každou povídkou velmi fundovaná zmínka o autorovi, i o žánru, kterým se zabývá. To bohužel v současné době nebývá zvykem. Buď vydavatelé nemají na to, aby zaplatili odborníkům, kteří by psali zasvěcené doslovy, anebo mají dojem, že ti au-

toři za to nestojí. No a některé knihy fakt taky ne. Třeba Rakouskou děvku, aneb 13 rozhovorů o královně Marii Antoinettě číst, je ztráta času. Tu mám z Kladna. Ale musím sebekriticky napsat, že sem tam se mi taky povede koupit něco, za co je škoda peněz (třeba taková Hračka od Sylvy Lauerové, ani raději nepišu, o čem to je, musela bych se červenat). No, ale já pak jdu do sebe a koupím něco pěkného za své peníze, aby obecní rozpočet neutrpěl újmu. Tak třeba takovou Simonu Monyovou (z novinek Sebemilenec, Já o koze, on o voze) čtou ženy rády. I když jedna má kamarádka, matka dvou dospělých synů, prohlásila, že si nemyslí, že by ženy byly až takové chudinky, jak je ona spisovatelka líčí. Prostě jen záleží na úhlu pohledu. Jste buď maminka, nebo tchyně. Ráda jsem si přečetla Hrátky s přízraky Inny Rotové, trochu zamílované, do toho sci-fi, napíná krimi, no co by mohl čtenář od jedné autorky chtít víc. Dobře se čtou i Předtuchy Jude Watson – napíná detektivní příběh s hororovými prvky. Tak jsem si vybrala skoro samé pohádkovo-strašidelné příběhy, ale je to pouhá náhoda. Já většinou čtu všechno, co mi přijde pod ruku. Je tu taky hodně historických románů, samé tlustospisy. Ty bohužel moc nejdu na odbyt a ještě mi k nim zapomněli dodat případně další díly. Ještě tak se historické romány čtou, když se týkají českých dějin. Tak čtěte a hlavně taky o přečteném napište.

P.S. A nezapomeňte zaplatit, už se nám přehouplo první čtvrtletí nového roku. Platí se jako v Rakovníku, ostatně tam odtud si také pro naše čtenáře půjčují knihy. Ale pozor! Tam se musí včas vracet.

Gudrun Humlová

DĚTI Z MATEŘSKÉ ŠKOLY SE VYDALY ZA ZVÍŘÁTKY NA STATEK

V březnu jsme s dětmi vynesli smrtku a přivítali jaro, a tak nás v dubnu čekala typická jarní témata. Jedno z nich se věnovalo domácím

podáříšského statku v Častoncích, a vypravili se k němu na prohlídku. Počasí nám opravdu přálo, sluníčko se na nás z oblohy smálo, a tak nám

si chlév, kde byly kravičky a vedle býček. V menším chlívků se rochnilo prasátko. Dvůr vedle byl plný slepiček, které se k nám seběhly

zajímalo a Ivančina maminka a babička ochotně odpovídaly. Jen neradi jsme se loučili a chystali se na cestu zpět. Paní kuchařka už na nás

Přes všechno zajímavé, co děti na statku viděly, se ale největší pozorností dostalo zrzavému kocourkovi, kterému zájem dětí rovněž nebyl proti srsti. Foto Jaroslava Vimrová

a hospodářským zvířatům a jejich mláďatům.

O zvířátkách jsme si ve školce povídali mnoho zajímavého, prohlíželi jsme si jejich obrázky v knížkách a encyklopediích, vyhledávali jsme veselé básničky o zvířátkách a také si o nich zazpívali spoustu známých i nových písniček. S velkým zájmem děti napodobovaly pohyby zvířátek a vyzkoušely si i domluvat se zvířecí řečí. Vznikalo i mnoho obrázků zvířátek, kreslených i malovaných, lepených i skládaných z papíru. Při všech těchto činnostech jsme si nezapomněli připomenout užitek, který nám domácí a hospodářská zvířata přinášejí. Žádné obrázky však nenahradí přímý kontakt se zvířaty, a proto jsme se domluvili s panem Pánkem, majitelem hos-

cesta pěkně ubíhala. Cestou jsme poslouchali zpěv ptáků a rozhlíželi se po okolní krajině, která se začíná pomalu probouzet ze zimního spánku. U vrat do statku nás štěkotem přivítali hlídací psi a ze střechy kůlny nás líně pozorovaly kočky. A to už nám Ivančina maminka i s malou Áňou radostně otvíraly vrátka. Kočička s kocourkem nás přišli také přivítat a alespoň se otřít o nohy. Kluky v první řadě zajímala zemědělská technika, od všech těch traktorů, obrabečů, kombajnů a strojů na balíky nemohli odtrhnout oči. A co teprve potom, když si mohli vyzkoušet, jak se v takovém traktoru sedí. Posadit se na místo traktoristy a zatočit si volantem, tomu neodolala ani děvčata. Potom jsme se opět vrátili ke zvířátkům. Prohlédli jsme

Dozvěděli jsme se, na co je potřeba takové množství sena a slámy.

Foto J. Vimrová

hned, jakmile jsme otevřeli vrata. Kohout nám dal patřičně najevo svou nelibost, když viděl, že nic neneseme. Tak se příště polepšíme. Potom jsme se přesunuli ke stáji. Na koně se těšíme vždy nejvíce. Škoda jen, že byla ráno ještě velká zima, a tak je pan Pánek pustil do výběhu až odpoledne. Ale i tak si je děti mohly zblízka prohlédnout. Děti se neustále vyptávaly na to, co je zrovna

čekala s dobrým obědem. S veselou jsme šlapali zpět do mateřské školy a vůbec nám nevadilo, že musíme trochu do kopce. Odnášeli jsme si s sebou spoustu nových informací a zážitků. Ve školce jsme pak kolektivně vytvořili dvě velké koláže na téma Statek, kterými jsme si vyzdobili vstupní halu a schodiště v MŠ.

Jaroslava Vimrová

JARNÍ BRIGÁDA NA ŠKOLNÍ ZAHRADE

Děkujeme všem, kteří nám přišli pomoci uklidit po zimě školní zahradu. Hrabal se trávník, prostřihávaly křoviny, odvážely se nepotřebné věci. Pomáhali malí i velcí a sluníčko jim na tu práci pěkně svítilo. Vedení školy a děti děkují všem pomocníkům, co přišli přiložit ruce k dílu a zkrášlit nám naše oblíbené místo při pobytu a hře venku. Všem patří velké díky.

ZAJÍMAVÁ MÍSTA NA KŘIVOKLÁTSKU (XXVII)

HORNÍ MLÝN NA TYTERSKÉM POTOCE

V minulém pokračování našeho cyklu o zajímavých místech na Křivoklátsku jsme se zastavili u Dolního mlýna na Tyterském potoce. Půjdeme-li o kus dál proti proudu potoka, narazíme na budovu někdejšího Horního mlýna, který je dnes přestavěný na rekreační objekt.

První zmínka o Horním mlýnu, ležícím pod soutokem Tyterského a Skřivaňského potoka, pochází z roku 1587. Tehdy prodali bratři Jaroslav, Jindřich a Petr ze Sedčic obec Skřivaň Janu Chotkovi z Chockova. Když pak Jan Chotek v roce 1591 zemřel, prodal jeho syn Václav ves Skřivaň, dvůr, tvrz, výsadní krčmu a mlýn se dvěma potoky (jeden pramení u tyterských a druhý u všetatských gruntů a pod mlýnem se vlévají do gruntů korunních) Ferdinandu Renšperkovi z Držkovic a na Krašově za 5 888 kop grošů míšeňských. Po smrti Ferdinanda Renšperka roku 1615 získala skřivaňské zboží včetně mlýna jeho vdova Markéta. V té době měl Horní mlýn jedno kolo.

Během třicetileté války vzal osamělý mlýn za své. Kdy byl obnoven, není přesně známo, ale když roku 1714 prodával tehdejší držitel Skřivaň Karel Renšperk své zboží Janu Oldřichovi z Klebelsbergu, je v kupní smlouvě zmiňován panský (Horní) mlýn s jedním kolem a stoupou, na němž hospodaří mlynář Jan Freiberger, který platí ročně 25 zlatých činže a za nevykrmění povinného vepře ještě 5 zlatých. Mlynář měl robotní povinnost, a to osm dní v létě ještě spolu s jednou osobou.

Roku 1771 zaznamenávají gruntovní knihy prodej Horního mlýna. Od vrchnosti ho kupuje Marie Freibergerová. Rod Freibergerů působil na Horním mlýnu poměrně dost dlouho. Po Marii převzal živnost její syn Jan. Písař jeho jméno zkomolil resp. „počeštil“ na Freiberk. Od té doby jsou v knihách jeho potomci nazýváni tímto jménem. Jan Freiberk měl s manželkou Marií 11 dětí. Z nich na mlýně zůstal po roce 1813 syn Matěj s manželkou Ludmilou. Mlynář Matěj Freiberk zemřel v roce 1820 a až do roku 1857

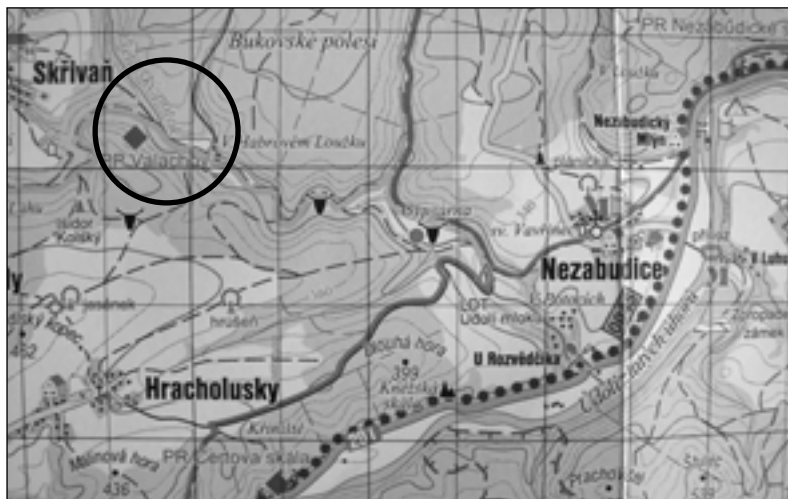
vedla mlýn jeho vdova Ludmila Freiberková. Po ní se ujal díla syn Jan spolu s manželkou Veronikou.

Roku 1880 je v gruntovní knize zapsán na Horním mlýně Josef Freiberk, syn předchozích majitelů. Ten tu hospodařil i s manželkou Marií, dcerou Františka Pánka z Pavlíkova. Když Josef Freiberk 21. ledna 1896 zemřel, byla jejich dcerka Zdeňka ještě neplnoletá, a tak mlýn dala její matka Marie. Roku 1903 nacházíme zápis mlýna na Františka Pánka (Zdeňčina děda), ale už dva roky na to hospodaří na Horním mlýně Zdeňka a její manžel Rudolf Bichrt.

Když roku 1914 Bichrt narukoval

do první světové války, vedla dál mlýn Zdeňčina matka Marie. Z toho lze usuzovat, že Zdeňka pravděpodobně neměla živnostenské oprávnění k samostatnému provozování mlynářského řemesla. Po návratu z války se Rudolf Bichrt věnoval více hospodářství než mlýnu, a tak ho roku 1929 prodal Janu a Boženě Freiberkovým. Jan byl Zdeňčin strýc, bratr jejího otce Josefa. Za nich mlýn částečně vyhořel a už se v něm nemlelo. Vzápětí po požáru koupil objekt Antonín Pomajzl, v jehož majetku byly budovy ještě roku 1962, kdy byly přestavěny k rekreačním účelům.

Tomáš Bednařík

Horní mlýn na Tyterském potoce kolem roku 1975.

Foto Milan Bednařík

DUCHOVNÍ ZAMYŠLENÍ

HLEDÁŠ ŠTĚSTÍ?

Člověk touží celou svou bytostí po štěstí, a proto hledá štěstí a bloudí na cestě štěstí. Mnoho lidí touží po bohatství, chce mít hodně peněz v domněnku, že jim zajistí štěstí. Bohatství může dát člověku blahobyt, ale štěstí? Jen se podívejme na zbohatlíky, kteří přišli k majetku podvody, nečestným způsobem. Oni se o své bohatství bojí! Mají své ochranky, kamery, zed místo plotu, vlčáky na dvoře, a přesto ne jeden již přišel o život; bomba pod autem, najatý vrah. Kdo se bojí, nemůže být šťastný!

Zejména mladá generace závidí hercům, zpěvákům, sportovcům. Závidí jim popularitu, užívání světa. Neuvědomují si, kolik dřiny a učení je za těmi většinou krátkodobými úspěchy. Pamatujte na slavnou herečku Marylin Monroe která v 36 letech, na vrcholku slávy, spáchala sebevraždu?

Různé jsou falešné zdroje štěstí. Tyto zdroje poznával i veliký řečník a filozof, Afričan Augustin. Marně hledal, až konečně našel. Napsal: „Neklidné je srdce naše, dokud nespočine v Tobě, Pane.“

Nedávno jsem měl možnost poznat mladou osobu, která jako každá jiná hledala své místo pod sluncem, hledala štěstí. Po maturitě začala studovat na vysoké škole a současně studovala na konzervatoři zpěv. Když získala titul inženýrky a diplom na konzervatoři, stanula před rozhodováním mezi prací v továrně nebo uměleckou dráhou. Zvítězilo divadlo; jako operní zpěvačka slavila úspěchy, cesta ke slávě byla otevřená.

Jenže promluvila i Boží milost. Mladá zpěvačka opustila nejen divadlo, ale i svět a vstoupila do kláštera karmelitek. Polská provincie zrovna vystavěla mezi protestanty na Islandu klášter a sestra Miriam se octla na dalekém severu. Po jisté době se holandské karmelitky pro nedostatek sester rozhodly opustit Norsko a biskup začal hledat nové sestry. Zase je našel v Polsku a několik sester z Islandu se mělo přesídlit do Norska. Mezi nimi i sestra Miriam. Jako kdysi benediktýni i ony s různými pomocnicí z Norska i Polska vyčistily houštiny a vystavěly nový Karmel. V této ryze protestantské zemi spolupracují s pastory i misionáři, ne aby získávaly Nory pro církev, ale pro Krista. Norsko díky ropě objevené na mořském dnu se stalo bohatou zemí a bují zde konzumní způsob života. Proto spolupráce a ne ukazování, že Kristus byl katolíkem či protestantem, ale že je Synem Božím a Spasitelem lidí.

Toto nám sestra Miriam vyprávěla v Karvině, odkud pochází a kde má rodiče. Vyprávěla o zemi, kde ještě koncem května je sníh, kde je polární zář, kde jim nerostou ani brambory na zahradě, ale kde žijí lidé, které chce Bůh spasit, a ony tomu záměru napomáhají svými modlitbami a obětmi.

A věřte, když to vyprávěla, viděl jsem v jejich očích tolik lásky, tolik radosti a štěstí, že bychom jí to mohli všichni závidět.

Proto: Hledáte štěstí? Hleďte je v setkání s Ježíšem. V tiché adoraci v kostele, v četbě úryvků evangelia a následovném rozjímání ve večerním tichu doma.

J. P.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Jiřina Kohoutová	22. 3.	60 let	Křivoklát 190
Jana Wildová	5. 3.	82 let	Křivoklát 97
Milena Strejčková	15. 3.	77 let	Křivoklát 69
Vlasta Blažková	30. 3.	80 let	Křivoklát 115

Blahopřejeme

S BOLESTÍ V SRDCI VZPOMÍNÁME

Verko Škarpa + 29. 3. 2008 ve věku nedožitých 62 let

KURZ KRESLENÍ KRAJINY METODOU PRAVÉ HEMISFÉRY

IVS Budy, Křivoklátsko o.p.s. přijímá předběžné přihlášky na kurzy kreslení krajiny metodou pravé hemisféry, které se uskuteční v letních měsících (červenec-srpen) pod vedením lektorů Studia KMM, Praha. Kurz je spojený s exkurzí a kreslením lesních ekosystémů a krajiny. Ubytování zajištěno – hraří si každý sám.

Kurz I. - pro děti a mládež do 15 let (3 dny po 3 hodinách dopoledne)
Kurz II. - pro dospělé (3 dny po 3 hodinách odpoledne)
Kurzovné: 600,- děti 800,- dospělí
Pro uskutečnění kurzu je potřeba alespoň 10 osob.

Máte-li o tyto kurzy zájem vyplněnou přihlášku zašlete nebo osobně přineste na adresu: IVS Budy, Křivoklátsko o.p.s., nám. Svat.Čecha 82, 270 23 Křivoklát nejpozději do 20. 5. 2008
Účastníci budou po tomto termínu vyrozuměni.

----- Přihláška na -----

Kurz kreslení krajiny metodou pravé hemisféry

Kurz č. I	e-mail: _____
Kurz č. II	telefon: _____
Jméno: _____	ubytování: ano - ne
Příjmení: _____	Účastním se kurzu: pondělí – středa pátek – neděle je mi to jedno
Rok narození: _____	(nehodící se škrtněte)
Bydliště: _____	

DOBROTÝ Z BABIČČINY KUCHAŘKY

aneb Expedice za tajemnými vůněmi křivoklátských kuchyní

23. díl

Přeji vám hezké jarní dny, vážení příznivci mého seriálu. Když jsem si lámal hlavu, kterou z vás poprosím o recept tentokrát, stoupal jsem právě krok za krokem do amalínské kopce. Po zimě, kdy toho jeden mnoho nenachodí, a tělo se jakékoliv námaze vzpouzí, jsem si v potu tváře uvědomil, že vést rubriku o vaření není vůbec zdravé, ba dokonce by svým způsobem mohlo jít o zdravotně riskantní podnik. Každé kilo navíc, přibrané na svých výpravách za vůněmi kuchyní, mi trochu straší v hlavě, a proto se snažím každou volnou chvíli chůzi udělat něco pro zpomalení svého chátrání. Když jsem v polovině kop-

ce minul pomník padlých, došel jsem jednu křivoklátskou paní, kterou potkávám moc rád, protože u mě ztělesňuje pocit serióznosti a vzbuzuje jakýsi přirozený respekt. Je to dáma, která se zajímá o vše možné, a dát se s ní do hovoru na jakékoliv téma, patří k milým okamžikům dne. Vzpomněl jsem si, že před pár roky tato paní pokořila mnohem mladší a sebevědomější kuchaře, když v Rakovníku vyhrála okresní soutěž o upečení nejlepší vánočky. Sladil jsem s touto dámou svůj krok a než jsme došli k parkovišti, měl jsem její příslib, že mi pro vás přišť týden něco přichystá. Protože dámy, jako je ona, drží slovo, mohu

vás dnes pozvat na Plzeňské kuře k paní Miladě Kasalické. Tento recept má prý moje hostitelka od své kamarádky z Plzně a my ji za něj alespoň takto zprostředkovaně moc děkujeme. Zážitek z koncertu lahodných chutí se slovy dá jen těžko vyjádřit, proto nenechte a toto kulturnářské potěšení si vyzkoušejte. Dobrou chuť.

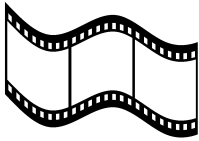
Milan Bednařík

PLZEŇSKÉ KUŘE

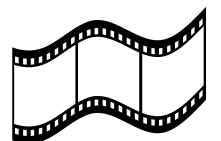
1 kuře, cibule, olej nebo tuk, hladká mouka, sůl, pepř, bobkový list, rozinky, pivo

Kuře rozporcujeme, osolíme a opepříme. V kastrolu na tuku osmahneme nakrájenou cibulku do zlatova a na ní prudce opečeme porce masa. Přidáme bobkový list a za občasných podlití hovězím vývarem nebo vodou chvíli dusíme. Potom vše dáme do pekáčku a v troubě dopečeme do měkka. Během pečení maso několikrát obrátíme. Měkké maso vyjmeme, vypečenou šťávu vydusíme na tuk a zaprášíme 1 lžící hladké mouky, zasmahneme, přidáme vodu a 2–3 dcl piva. Vše dobře promícháme a necháme povařit. Vyjmeme bobkový list, přidáme hrst namočených rozinek, přidáme porce masa a vše ještě jednou prohřejeme. Jako příloha je nejvhodnější dušená rýže a jako nápoj se k tomuto jídlu doporučuje bílé Rulandské víno (nikoliv pivo).

KŘIVOKLÁTSKÉ UDÁLOSTI V OBRAZECH

Za stálíci křivoklátských hradních akcí lze považovat svérázného herce, žongléra a komika Vítu Marčíka. Ani letos o Velikonocích přihlížející nezklamal. **Foto Tomáš Bednařík**

Radek Dvořák před zavěšením klíče od cyklostezek na Regionální desku. **Foto –Pař-**

„Páni a dámy, přistupte blíž, máme vše, na co si jen vzpomenete,“ lákají trhovci návštěvníky ke svým stánkům plným velikonočního zboží. **Foto Tomáš Bednařík**

Opravdovou lahůdkou bylo asi pro pět desítek přítomných vystoupení příbramského souboru Chairé o Velikonočním pondělí. Královským sálem se nesla hudba gotická, renesanční, barokní ale i soudobá. Soubor podal skvělý výkon a my mu za něj ještě jednou děkujeme. **Foto Karel Pavlíček**

Brigáda v parku pod kostelem 29. března.

Foto Petr Tříška

Až do konce dubna si mohou zájemci prohlédnout v Informačním a vzdělávacím středisku Křivoklát – Budy výstavu fotografií a dokumentů nazvanou TJ Sokol Křivoklát 1907 – 2007 – 100 let od založení Sokola. Součástí slavnostního otevření výstavy byla přednáška současného starosty křivoklátské sokolské jednoty Pavla Kašpara na stejné téma, doprovobená dobovými fotografiemi z archivu jednoty. Uskutečnila se v sobotu 5. dubna v IVS Křivoklát – Budy za minimálního zájmu veřejnosti. Do „ička“ si našlo cestu pouhých deset posluchačů. **Foto Tomáš Bednařík**

KAPITOLY Z HISTORIE KŘIVOKLÁTSKA – XI

NEJLEPŠÍ V EVROPĚ

V roce 1512 byla za Otů z Losu postavena výše nad Hýskovem, proti proudu řeky Berounky, Nová huť. Již o sedm let později se jejími majiteli stali bratři Jan a Rytkěj Kozelkové z Hřivíc. Před rokem 1607 zde byla postavena vysoká pec. Posléze huť přešla do držení Schwarzenberků a Valdštejnů. Arnošt Josef z Valdštejna ji roku 1685 připojil ke křivoklátskému panství. V roce 1712 byla v Nové huti zřízena malá zbrojovka, která však byla po osmi letech provozu zrušena. Ručnice zde vyrobené byly dodávány přímo do císařské zbrojnice v Praze. Vedle staré vysoké pece tu byl i zkujňovací závod. Zkujňovací výhňe byly zrušeny roku 1857 spolu se

starou vysokou pecí a postaveny čtyři nové spojené vysoké pece. Po roce 1870 byl provoz omezován, a když byla huť roku 1872 silně poškozena velkou povodní, bylo jasné, že její dny jsou sečteny. K 1. lednu 1876 byla výroba zastavena a za dva roky huť i s vysokou pecí úplně zanikla.

Významnou roli v dějinách křivoklátského železářství sehrál především Nový Jáchymov. Železnou rudu, ukryvající se v Krušné Hoře, znali již staří Keltové. Zprvu se těžilo odklizy a denní těžbou, později šachtami. Ruda byla dovážena ke zpracování do Staré a Nové huti. Základní obrat nastal v prvním a druhém desetiletí 19. století, kdy Křivoklátsko patřilo Fürstenberkům.

Novojáchymovské železářny patřily v polovině 19. století k nejmodernějším v Evropě. **Foto archiv autora**

Aby se těžba rudy a zejména její doprava neprodrazovala, navrhl tehdejší hutní ředitel František Nittinger vybudovat novou moderní železářnu v blízkosti ložisek na Krušné Hoře. Za spolupráce předních znalců hutních provozů, mezi nimiž vynikal ředitel pražské polytechniky František Josef Gerstner, zde byl postaven v letech 1810-1819 nejmodernější železářský závod v celé rakouské monarchii. Spojený provoz dvou vysokých pecí umožňoval odlévat nejtěžší odlitky, kte-

ré do té doby nebylo možno jinde vyrobit. Nittinger se střelil do správné doby. Po skončení napoleonských válek nastala velká poplávka po železe a oceli, jednak pro obnovení výzbroje vojska, jednak pro nejrůznější hospodářské podnikání.

Další velký závod na zkujňování surového železa, rovněž ve své době jeden z nejmodernějších a nejrozsáhlejších v rakouské monarchii, byl v letech 1824 až 1826 vybudován v Roztokách u Křivokláta. Po technické stránce vynikal účelným uspořádáním a řešením, k němuž opět přispěl František Josef Gerstner. Bylo tu sedm vytaňovacích bucharů se sedmi zkujňovacími pecemi, dvojkladivo na vrubové a na obručové železo a vlastní výhň. V polovině 19. století zde zavedli pudlování s použitím kamen-

ného uhlí a od počátku sedmdesátých let byla po rekonstrukci závodu v provozu moderní válcovna, která s pozdějšími zdokonaleními vyráběla až do začátku 20. století. Na místo Františka Nittingera, jenž se stal ředitelem celého křivoklátského panství, nastoupil v roce 1827 jako hutní a důlní ředitel zkušební technik a vynikající odborník Antonín Mayer. Ten za svého pětaticetiletého působení zavedl mnohé reformy, které pozvedly křivoklátské železářství mezi nejuznávanější v Evropě. Jemu podléhaly hutní úřady v Roztokách a Nižboru. Odbytem výrobků byl pověřen hlavním sklad železa v Praze se dvěma filiálkami. Za Mayerova působení se zvětšila i surovinová základna, závislost provozu na vodní síle byla snížena budováním parních strojů, zavedeny byly nejmodernější výrobní metody. Produkce železáren se zvýšila z původních 15 000 centů roční výroby na 61 600 centů doplněných ještě nákupem 49 000 centů surového železa, takže zboží bylo vyrobeno více jak 96 000 centů.

(Pokračování příště)

Křivoklátské noviny

list občanů a přátel Křivokláta

Vydává Městys Křivoklát • Číslo registrace MK ČR E 10831

Rídí redakční rada

Adresa redakce: 270 23 Křivoklát 93, e-mail: banasova@mestys.krivoklat.cz

Sazba a litografie Milan Bednařík • Tisk: RAPORT s.r.o. Rakovník

Vychází měsíčně